

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 1 iulie 2021
(OR. en)

10381/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0171 (COD)**

**CONSOM 147
MI 520
COMPET 526
CODEC 1020
DIGIT 83
CYBER 196
CHIMIE 65
JAI 818**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	1 iulie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 346 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 346 final.

Anexă: COM(2021) 346 final

Bruxelles, 30.6.2021
COM(2021) 346 final

2021/0170 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 280 final} - {SWD(2021) 168 final} - {SWD(2021) 169 final}

CUPRINS

EXPUNERE DE MOTIVE	3
1. CONTEXTUL PROPUNERII	3
• Motivele și obiectivele propunerii	3
• Coerența cu alte politici ale UE	5
2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE	7
• Temeiul juridic	7
• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)	7
• Proportionalitatea	8
• Alegerea instrumentului	8
3. REZULTATELE EVALUĂRILOR <i>EX POST</i> , ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI.....	9
• Evaluările <i>ex post</i> /verificarea adecvării legislației existente	9
• Consultările cu părțile interesate	10
• Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate	12
• Evaluarea impactului.....	12
• Adecvarea reglementărilor și simplificarea	14
• Drepturile fundamentale.....	16
4. IMPLICAȚII BUGETARE	16
5. ALTE ELEMENTE	17
• Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare ...	17
• Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii	17
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUIprivind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului	
CAPITOLUL I	35
Dispoziții generale.....	35
CAPITOLUL II	38
Cerințe în materie de siguranță.....	38
CAPITOLUL III.....	41
Obligațiile operatorilor economici	41
Secțiunea 1	41
Secțiunea 2	47

CAPITOLUL IV	48
Piețe online.....	48
CAPITOLUL V.....	50
Supravegherea pieței și punerea în aplicare	50
CAPITOLUL VI	51
Sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”	51
CAPITOLUL VII	52
Rolul Comisiei și coordonarea punerii în aplicare	52
CAPITOLUL VIII.....	55
Dreptul la informare și la măsuri reparatorii	55
CAPITOLUL IX	58
Cooperare internațională	58
CAPITOLUL X.....	59
Dispoziții financiare	59
CAPITOLUL XI	61
Dispoziții finale	61
FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ	67

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• **Motivele și obiectivele propunerii**

Prezenta propunere de regulament privind siguranța produselor de consum este în conformitate cu Noua agendă din 2020 privind consumatorii¹, care vizează: (i) să actualizeze și să modernizeze cadrul general pentru siguranța produselor de consum nealimentare; (ii) să își păstreze rolul de plasă de siguranță pentru consumatori; (iii) să adapteze dispozițiile la provocările generate de noile tehnologii și de vânzările online și (iv) să asigure condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi. Deși va înlocui Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor² („DSGP”), propunerea va continua să se aplice produselor de consum nealimentare fabricate. Regulamentul propus va asigura, de asemenea, continuitatea cu DSGP prin: (i) cerința ca produsele de consum să fie „sigure”; (ii) stabilirea anumitor obligații pentru operatorii economici și (iii) prevederea unor dispoziții privind elaborarea de standarde în sprijinul cerinței generale de siguranță. De asemenea, regulamentul propus aliniază normele de supraveghere a pieței aplicabile produselor care nu intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a UE („produse nearmonizate”) la normele aplicabile produselor care intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a UE („produse armonizate”), astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2019/1020. Prin urmare, regulamentul propus vizează atât actualizarea normelor prevăzute în prezent în Directiva 2001/95/CE pentru a asigura o plasă de siguranță pentru toate produsele, cât și, în același timp, asigurarea unei mai mari coerențe între produsele armonizate și cele nearmonizate.

Încă din 2011, Actul privind piața unică³ a identificat revizuirea DSGP și a Regulamentului (CE) nr. 765/2008⁴ ca acțiuni-cheie „pentru îmbunătățirea siguranței produselor care circulă în UE printr-o mai bună coerență și aplicare a normelor privind siguranța produselor și supravegherea pieței”. O astfel de revizuire a fost propusă în 2013 în cadrul unui pachet care a inclus revizuirea ambelor instrumente juridice, scopul fiind introducerea unui cadru legislativ unic pentru produsele armonizate și cele nearmonizate. S-a considerat că suprapunerea normelor de supraveghere a pieței și a obligațiilor operatorilor economici prevăzute în diverse acte legislative ale UE [DSGP, Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și legislația sectorială de armonizare a UE] a creat confuzie în rândul operatorilor economici și al autorităților naționale și a afectat eficiența activității de supraveghere a pieței din UE. Negocierile privind adoptarea pachetului propus au stagnat și acesta a fost retras. Între timp, în 2017, ca urmare a Comunicării din 2015 intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”⁵, Comisia a adoptat o propunere de revizuire a

¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu: „Noua agendă privind consumatorii – Consolidarea rezilienței consumatorilor pentru o redresare durabilă”, COM(2020) 696 final.

² Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor: Actul privind piața unică – Douăsprezece pârgii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii – „Împreună pentru o nouă creștere”/* COM(2011)/0206 final.

⁴ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, COM(2015)/0550 final.

Regulamentului (CE) nr. 765/2008 pentru a consolida conformitatea produselor și asigurarea respectării legislației de armonizare a UE privind produsele, ca parte a „pachetului privind bunurile”, de exemplu un pachet de inițiative menite să asigure o mai bună funcționare a pieței unice a bunurilor. Acest lucru a dus la adoptarea, în 2019, a Regulamentului (UE) 2019/1020⁶.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Regulamentul (UE) 2019/1020⁷

Regulamentul (UE) 2019/1020 stabilește norme și proceduri pentru respectarea și asigurarea respectării legislației de armonizare a UE privind produsele. Propunerea urmărește să permită o mai bună cooperare între autoritățile naționale de supraveghere a pieței. În acest scop, propunerea urmărește să clarifice procedurile mecanismului de asistență reciprocă între autoritățile menționate și, pentru anumite categorii de produse, va impune producătorilor din afara UE să desemneze o persoană fizică sau juridică responsabilă cu informațiile privind conformitatea. Propunerea se referă la supravegherea pieței produselor nealimentare („produse industriale”) a căror introducere pe piața unică face obiectul unor acte de armonizare ale UE. Se aplică, cu excepția capitolului VII, numai produselor armonizate.

Pentru a asigura coerența și consecvența între regimurile pentru produsele armonizate și cele nearmonizate, prezenta propunere preia și adaptează o serie de dispoziții din Regulamentul (UE) 2019/1020, cum ar fi capitolele IV, V și VI privind supravegherea pieței și articolul 4.

Decizia nr. 768/2008/CE⁸

Decizia nr. 768/2008/CE stabilește principii și proceduri comune pe care legislația UE trebuie să le urmeze atunci când armonizează condițiile de comercializare a produselor în UE și în SEE. Aceasta include cerințe de referință care trebuie încorporate ori de câte ori legislația privind produsele este revizuită. Ca atare, aceasta servește drept model pentru viitoarea legislație de armonizare privind produsele.

Pentru a asigura coerența între legislația privind produsele armonizate și cele nearmonizate, prezenta propunere preia unele dintre dispozițiile Deciziei nr. 768/2008/CE, cum ar fi cele privind cerințele de trasabilitate și obligațiile operatorilor economici.

Regulamentul (UE) 1025/2012⁹

⁶ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, JO L 169, 25.6.2019, p. 1.

⁷ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, JO L 169, 25.6.2019, p. 1.

⁸ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

⁹ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 316, 14.11.2012, p. 12.

Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 oferă un temelie juridic pentru utilizarea standardelor europene pentru produse și servicii, pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC și pentru finanțarea procesului european de standardizare. De asemenea, regulamentul menționat anterior stabilește, pentru organizațiile de standardizare europene (CEN, CENELEC, ETSI) și pentru organismele naționale de standardizare, o obligație privind transparența și participarea.

Pentru a asigura coerența cu regimul general de standardizare prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, prezenta propunere prevede o serie de modificări la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în vederea adaptării acestuia la caracteristicile specifice ale regulamentulului propus, în special la faptul că prezentul regulament impune adoptarea unor cerințe specifice de siguranță și la faptul că standardele adoptate în temeiul prezentului regulament nu pot fi asimilate standardelor armonizate și sunt, prin urmare, indicate ca „standarde europene”.

Directiva (UE) 2019/771¹⁰

Directiva (UE) 2019/771 introduce norme privind conformitatea bunurilor, măsuri reparatorii în caz de neconformitate și modul de utilizare a măsurilor respective.

Propunerea prevede măsuri reparatorii specifice pentru produsele periculoase care au fost retrase de pe piață. Această situație particulară justifică existența unui set de norme parțial diferite și mai ușor de activat, în special deoarece consumatorul nu trebuie să demonstreze neconformitatea produsului. Aceste norme se aplică numai în cazul în care produsele sunt retrase de pe piață. Prin urmare, ele nu modifică Directiva 2019/771, ci doar adaugă o protecție suplimentară în cazul retragerii produselor de pe piață.

Regulamentul (UE) 2019/881¹¹

Regulamentul privind securitatea cibernetică instituie un cadru de certificare a securității cibernetice la nivelul întregii UE pentru produsele, serviciile și procesele TIC. Cu toate acestea, regulamentul menționat nu include cerințe legale minime în materie de securitate cibernetică pentru produsele TIC. Prezenta propunere clarifică faptul că riscurile în materie de securitate cibernetică care au un impact asupra siguranței consumatorilor sunt acoperite de conceptul de siguranță în temeiul regulamentulului propus.

• Coerența cu alte politici ale UE

Următoarele inițiative în curs sau planificate la nivelul UE joacă un rol important pentru siguranța produselor:

Actul legislativ privind serviciile digitale, adoptat de Comisie la 15 decembrie 2020¹², vizează reglementarea responsabilităților furnizorilor de servicii de intermediere online, inclusiv a platformelor online, cum ar fi platformele de comunicare socială și piețele online,

¹⁰ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 136, 22.5.2019, p. 28.

¹¹ Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică), JO L 151, 7.6.2019, p. 15.

¹² Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE, COM(2020) 825 final.

în ceea ce privește conținutul, bunurile sau serviciile ilegale oferite de utilizatorii lor. Propunerea respectivă stabilește, pentru platformele online, o serie de obligații de diligență relevante pentru regulamentul propus, inclusiv introducerea principiului de „trasabilitate a comercianților” și obligația platformelor online de a-și organiza interfața astfel încât să țină seama de legislația în materie de siguranță a produselor (articolul 22). Actul legislativ privind serviciile digitale acoperă toate tipurile de conținut ilegal, astfel cum sunt definite în legislația națională sau în legislația UE, inclusiv vânzarea online de produse periculoase. Întrucât Actul legislativ privind serviciile digitale este un instrument legislativ cu aplicabilitate generală, acesta nu include dispoziții specifice referitoare la astfel de tipuri de conținut. Actul legislativ privind serviciile digitale stabilește, de asemenea, cadrul privind procedura de notificare și de acțiune (articolul 14). Regulamentul propus specifică anumite obligații pentru piețele online în domeniul siguranței produselor.

Propunerea legislativă privind inteligența artificială (IA) stabilește norme armonizate pentru introducerea pe piață, punerea în funcțiune și utilizarea sistemelor de inteligență artificială în UE. Normele trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, în special în ceea ce privește sănătatea și siguranța, precum și a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor. Propunerea legislativă privind inteligența artificială stabilește cerințe specifice pe care trebuie să le respecte sistemele de IA cu grad ridicat de risc și impune obligații furnizorilor și utilizatorilor unor astfel de sisteme.

Prezenta propunere ia în considerare aceste dispoziții și oferă o plasă de siguranță pentru produsele și riscurile la adresa sănătății și a siguranței consumatorilor care nu intră în domeniul de aplicare al propunerii privind IA.

Strategia privind substanțele chimice adoptată în octombrie 2020¹³ indică faptul că utilizarea deja răspândită a substanțelor chimice va crește, inclusiv în produsele de consum, și că, pentru a asigura siguranța produselor de consum, este necesar să se interzică substanțele chimice cele mai dăunătoare prezente în acestea. **Regulamentul REACH**¹⁴ a introdus, pentru industrie, obligațiile de a evalua și gestiona riscurile pe care le prezintă substanțele chimice, precum și de a le oferi utilizatorilor lor informații adecvate privind siguranța. Acesta prevede, de asemenea, restricții în scopul protejării sănătății umane și a mediului împotriva riscurilor inacceptabile pe care le prezintă substanțele chimice. Prezenta propunere menține o plasă de siguranță pentru riscurile chimice pe care le prezintă produsele care nu fac obiectul unei legislații specifice.

Planul de acțiune pentru economia circulară, adoptat în martie 2020¹⁵, vizează reducerea deșeurilor prin reutilizare, reparare, refabricare și reciclare de înaltă calitate – în special în ceea ce privește materiile prime secundare în cazul cărora substanțele periculoase pot persista – și precizează că siguranța produselor trebuie să fie luată în considerare ca obiectiv principal. Prezenta propunere recunoaște că, atunci când operatorii economici sau autoritățile pot alege

¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice”, COM(2020) 667 final.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

¹⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai competitivă”, COM(2020) 98 final.

între mai multe măsuri corective, ar trebui să se prefere cea mai durabilă măsură (și anume măsura cu cel mai mic impact asupra mediului), cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel mai scăzut de siguranță.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al regulamentului propus este articolul 114 din TFUE, cu respectarea articolului 169¹⁶. Obiectivul său este de a asigura siguranța produselor și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne. În același timp, regulamentul propus urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, contribuind la protejarea sănătății și a siguranței consumatorilor europeni și promovând dreptul acestora la informare¹⁷.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Propunerea armonizează cerința generală de siguranță a produselor în UE. Asigurarea siguranței produselor pe piața unică nu poate fi realizată în mod satisfăcător de către statele membre acționând singure, și aceasta din următoarele motive:

- produsele circulă liber pe piața unică. Atunci când într-o anumită țară se identifică un produs periculos, este foarte probabil ca același produs să poată fi găsit și în alte state membre, nu în ultimul rând din cauza creșterii exponențiale a vânzărilor online;
- existența unor norme diferite privind siguranța produselor la nivel național poate crea costuri inegale pentru întreprinderi în ceea ce privește respectarea legislației în materie de siguranță a produselor și, prin urmare, poate cauza denaturări ale condițiilor de concurență echitabile pe piața internă;
- pentru a se asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, UE trebuie să contribuie la protecția sănătății și a siguranței consumatorilor. Dacă diferite țări au norme diferite, consumatorii nu vor fi protejați împotriva produselor periculoase în același mod în întreaga UE;
- pentru a fi eficace, supravegherea pieței trebuie să fie uniformă în întreaga UE. Dacă supravegherea pieței este „mai flexibilă” în unele părți ale UE, se creează puncte slabe. Acestea amenință interesul public, creează condiții comerciale neloiale și încurajează „alegerea unei instanțe mai favorabile”¹⁸.

Acțiunea la nivelul UE privind siguranța produselor nearmonizate are următoarea valoare adăugată:

- datorită normelor și standardelor comune pentru siguranța produselor la nivelul UE, întreprinderile nu mai trebuie să respecte seturi eterogene de norme naționale. Acest lucru generează beneficii în ceea ce privește economiile de costuri, reducerea sarcinii administrative și un regim juridic mai puțin complex pentru întreprinderi. Aceasta facilitează, de asemenea, libera circulație a bunurilor în UE și permite o cooperare mai strânsă între statele membre;

¹⁶ Articolul 169 face trimitere la articolul 114 pentru a-și atinge obiectivele.

¹⁷ De asemenea, siguranța produselor face parte din nivelul ridicat de protecție a consumatorilor asigurat de politicile UE (a se vedea articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), fiind, prin urmare, unul dintre pilonii politicii UE de protecție a consumatorilor.

¹⁸ Acțiune prin care comercianții încearcă să găsească diferite puncte de intrare pe piața UE.

- normele comune ale UE permit realizarea unor economii de scară în domeniul supravegherii pieței, deosebit de importante odată cu dezvoltarea exponențială a vânzărilor online, care duce la intensificarea vânzărilor transfrontaliere și a importurilor directe din afara UE. Costurile supravegherii pieței sunt, de asemenea, partajate prin acțiuni comune de supraveghere a pieței și prin schimbul de informații între țările UE;
- funcționarea pieței unice va fi îmbunătățită prin acțiuni la nivelul UE. Normele comune privind siguranța produselor și supravegherea pieței în întreaga UE vor asigura un tratament mai uniform al întreprinderilor și, prin urmare, vor fi mai puțin susceptibile să denatureze condițiile de concurență echitabile pe piața unică a UE;
- acțiunea UE permite o circulație mai rapidă și mai eficientă a informațiilor, în special prin intermediul sistemului „Safety Gate”/RAPEX, asigurând astfel o acțiune rapidă împotriva produselor periculoase în întreaga UE și condiții de concurență echitabile;
- la nivel internațional, setul comun de dispoziții stabilit în temeiul DSGP a permis, de asemenea, UE să fie mai puternică în promovarea unui nivel ridicat de siguranță atât la nivel bilateral, cât și la nivel multilateral, abordând astfel circulația tot mai mare a bunurilor din țări terțe prin intermediul vânzărilor online.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere asigură un echilibru atent între, pe de o parte, autonomia de reglementare a țărilor UE în ceea ce privește stabilirea nivelului de protecție a consumatorilor și de supraveghere a pieței pe care acestea îl consideră necesar și, pe de altă parte, necesitatea de a aborda aspectele legate de siguranța produselor, care trebuie soluționate la nivel central. Astfel cum se subliniază în capitolul 7 din evaluarea impactului, provocările rămân considerabile, pe piața UE existând un volum mare de produse de consum nesigure. Costurile și sarcinile de reglementare asociate cu prezenta propunere au fost menținute la un nivel cât se poate de redus. Costurile totale pentru întreprinderile din UE-27 în primul an de punere în aplicare a prezentului regulament sunt estimate la 0,02 % din cifra de afaceri a întreprinderilor din UE aferentă fabricării și vânzării cu ridicata și cu amănuntul de produse nearmonizate. Măsurile incluse în prezenta propunere nu depășesc ceea ce este necesar pentru a soluționa problemele identificate și pentru a realiza obiectivele stabilite. Costurile prevăzute pentru Comisie și statele membre sunt considerate ca fiind acceptabile și vor fi compensate prin economiile obținute de întreprinderi, precum și prin beneficiile pe care la vor avea întreprinderile, consumatorii și, totodată, statele membre.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament este singurul instrument adecvat pentru atingerea obiectivului de îmbunătățire a punerii în aplicare și a conformității cu legislația UE privind siguranța produselor, asigurând coerența în punerea în aplicare a cadrului său juridic. O directivă nu ar atinge în mod suficient obiectivele, întrucât granițele jurisdicționale și potențialele conflicte de competență ar persista după transpunerea acesteia. Alegerea regulamentului în locul directivei permite, de asemenea, o mai bună realizare a obiectivului de asigurare a coerenței cu cadrul legislativ privind supravegherea pieței pentru produsele armonizate, dat fiind că instrumentul juridic aplicabil este, de asemenea, un regulament [Regulamentul (UE) 2019/1020]. În cele din urmă, o astfel de alegere va reduce și mai mult sarcina de reglementare printr-o aplicare coerentă a normelor privind siguranța produselor în întreaga UE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Prezenta propunere de regulament se bazează pe evaluarea Directivei privind siguranța generală a produselor, efectuată în paralel (evaluare de tip „back-to-back”) cu evaluarea impactului care însoțește propunerea. DSGP are un dublu obiectiv. Aceasta urmărește **îmbunătățirea funcționării pieței unice** prin introducerea unui cadru legislativ comun, pentru a evita disparitățile dintre statele membre care ar fi putut apărea în absența dreptului UE. În același timp, DSGP intenționează să atingă un **nivel ridicat de protecție a consumatorilor** prin introducerea unei cerințe generale de siguranță a produselor și a altor măsuri. Ambele obiective sunt interconectate: cerința armonizată privind siguranța produselor de consum prevăzută de DSGP previne disparitățile care ar conduce la crearea de bariere în calea comerțului și la denaturarea condițiilor de concurență echitabile în cadrul pieței unice.

Evaluarea a concluzionat că rolul DSGP ca piatră de temelie a siguranței consumatorilor și a funcționării pieței unice este de necontestat. Obiectivele sale rămân pe deplin relevante, iar valoarea sa adăugată la nivelul UE nu poate fi negată. Rolul DSGP ca „plasă de siguranță” rămâne esențial pentru protecția consumatorilor, deoarece oferă un temei juridic menit să garanteze că niciun produs periculos nu ajunge în mâinile consumatorilor. Instituirea sistemului de alertă rapidă pentru produse nealimentare periculoase în temeiul DSGP s-a dovedit a fi un succes. Cu toate acestea, evaluarea a evidențiat o serie de factori care pun sub semnul întrebării măsura în care unele dispoziții ale DSGP contribuie în continuare la realizarea corespunzătoare a obiectivelor sale.

În primul rând, creșterea **comerțului electronic** a redus eficacitatea DSGP. DSGP se aplică tuturor produselor de consum, indiferent dacă sunt vândute în magazine tradiționale sau online. Cu toate acestea, lipsa unor dispoziții explicite în DSGP care să abordeze particularitățile vânzărilor online, în special apariția unor noi actori în lanțul de aprovizionare online, a afectat în mod negativ siguranța consumatorilor din UE și condițiile de concurență echitabile pentru întreprinderile din UE care respectă reglementările.

Dezvoltarea rapidă a **noilor tehnologii** ridică, de asemenea, semne de întrebare cu privire la domeniul de aplicare al unora dintre conceptele-cheie ale DSGP. Apariția unor noi riscuri legate de conectivitate, aplicabilitatea directivei în cazul actualizărilor și descărcărilor de software, precum și funcționalitățile în evoluție ale produselor bazate pe IA ridică întrebarea dacă DSGP este suficient de clară pentru a oferi securitate juridică întreprinderilor și protecție consumatorilor.

Evaluarea a identificat, de asemenea, o lipsă de coerență internă a cadrului juridic al UE, în condițiile în care există două seturi diferite de norme privind **supravegherea pieței** pentru produsele armonizate și nearmonizate.

În cele din urmă, din evaluare reiese că ar fi necesară adaptarea anumitor dispoziții pentru a îmbunătăți eficacitatea DSGP. În special, sunt necesare modificări legislative sau acțiuni suplimentare pentru a îmbunătăți eficacitatea **rechemărilor de produse**. De asemenea, este necesar un mecanism de arbitraj al diferendelor dintre statele membre în ceea ce privește evaluările riscurilor. **Sistemul de trasabilitate** prevăzută de directivă și **constrângerile în materie de resurse cu care se confruntă autoritățile de supraveghere a pieței** îngreunează controlul eficace al siguranței produselor și, prin urmare, trebuie abordate, pentru a asigura protecția adecvată a consumatorilor și funcționarea pieței unice. De asemenea, **Directiva privind produsele care imită alimentele** nu este pusă în aplicare în prezent în mod

armonizat de către statele membre, prin urmare este necesar ca această problemă să fie soluționată.

- **Consultări cu părțile interesate**

Atunci când a elaborat prezenta propunere, Comisia a consultat părțile interesate prin intermediul unei consultări publice privind evaluarea inițială a impactului și al unei foi de parcurs, al unei consultări publice deschise (CPD), al unor ateliere cu părțile interesate, precum și prin contribuții ad-hoc și consultări specifice cu statele membre și cu alte părți interesate. Rezultatele activităților de consultare au fost incluse în evaluarea impactului și sunt reflectate în prezenta propunere. Principalele puncte abordate în timpul consultărilor sunt prezentate în cele ce urmează.

Menținerea plasei de siguranță: feedbackul general din partea tuturor grupurilor de părți interesate a fost că DSGP este un act legislativ util și că principiul „plasei de siguranță” ar trebui menținut. Cu toate acestea, marea majoritate a respondenților au afirmat că normele actuale ale UE în materie de siguranță aplicabile produselor de consum nealimentare care fac obiectul DSGP ar putea fi îmbunătățite în anumite domenii, astfel încât acestea să protejeze mai bine consumatorii (71 % din răspunsurile transmise în cadrul consultării publice deschise).

Abordarea provocărilor pe care le prezintă noile tehnologii: deși toate părțile interesate au recunoscut că noile tehnologii ridică numeroase provocări, ele au prezentat abordări divergente pentru a face față acestor provocări. În cadrul consultărilor, reprezentanții consumatorilor și mai multe autorități ale statelor membre și-au exprimat sprijinul pentru extinderea definiției „siguranței” pentru a include aspecte de securitate (cibernetică) care au un impact asupra siguranței. Cu toate acestea, în cadrul consultării privind foaia de parcurs/evaluarea inițială a impactului, întreprinderile orientate către tehnologie au fost mai reticente în a include noile tehnologii și noile riscuri legate de acestea în DSGP. Aceste întreprinderi ar prefera ca DSGP să rămână neutră din punct de vedere tehnologic, urmând ca riscurile legate de noile tehnologii să fie acoperite în alte acte legislative, mai specifice. Cu toate acestea, propunerea de regulament include astfel de aspecte pentru a se asigura că riscurile generate de noile tehnologii intră în sfera de aplicare a plasei de siguranță, în cazul în care acestea nu sunt acoperite de acte legislative mai specifice ale UE¹⁹.

Abordarea problemelor de siguranță asociate produselor vândute online: problema produselor care provin direct sau prin intermediul platformelor online din afara UE a fost o problemă recurentă menționată în cadrul consultărilor. Întreprinderile și reprezentanții mediului de afaceri au subliniat importanța asigurării unor condiții de concurență echitabile și au subliniat că, în prezent, mulți comercianți cu amănuntul din UE suferă prejudicii ca urmare concurenței neloiale din partea operatorilor cu sediul în țări terțe. Autoritățile statelor membre au subliniat că este dificil să se controleze produsele care provin din țări terțe și să se ia măsuri de asigurare a respectării legislației împotriva operatorilor economici din afara UE. Părțile interesate au avut opinii divergente în ceea ce privește obligațiile piețelor online:

- piețele online care au oferit răspunsuri cu privire la foaia de parcurs au indicat că ar accepta ca unele dintre obligațiile asumate în temeiul actualului „Angajament voluntar privind siguranța produselor” să fie obligatorii, dar nu ar fi în favoarea

¹⁹ A se vedea avizul Subgrupului privind inteligența artificială (IA), produsele conectate și alte noi provocări în materie de siguranță a produselor al Rețelei pentru siguranța consumatorilor, emis în decembrie 2020.

unor obligații suplimentare²⁰. Comercianții cu amănuntul au susținut că piețele online joacă un rol esențial în lanțul de aprovizionare și, prin urmare, acestea ar trebui să aibă responsabilități pe măsura rolului lor;

- reprezentanții consumatorilor și autoritățile statelor membre s-au exprimat în favoarea consolidării responsabilităților de-a lungul lanțului de aprovizionare.

Îmbunătățirea normelor de supraveghere a pieței și asigurarea respectării acestora: în ceea ce privește supravegherea pieței și asigurarea respectării normelor, părțile interesate din toate categoriile au fost în favoarea unei alinieri a normelor de supraveghere a pieței care se aplică produselor armonizate și celor nearmonizate. Acest aspect este inclus în propunere. În ceea ce privește introducerea în DSGP revizuită a unei „persoane responsabile”, marea majoritate a respondenților din cadrul consultării publice deschise au considerat că produsele reglementate de DSGP ar trebui introduse pe piața UE numai dacă există un operator economic stabilit în UE responsabil cu siguranța produselor (70 % dintre respondenți au fost de acord cu această abordare).

Revizuirea procesului de standardizare: majoritatea părților interesate s-au exprimat în favoarea simplificării procesului de standardizare pentru elaborarea de noi standarde în temeiul DSGP și, în prezent, în temeiul regulamentului propus. Acest aspect este inclus în prezenta propunere.

Includerea produselor care imită alimentele în domeniul de aplicare al DSGP revizuite: majoritatea părților interesate s-au exprimat în favoarea includerii în DSGP revizuită a legislației privind produsele care imită alimentele. Marea majoritate a respondenților care au participat la consultarea publică deschisă au declarat că produsele care seamănă cu produsele alimentare ar trebui să fie încorporate în domeniul de aplicare al instrumentului juridic privind siguranța generală a produselor (69 % dintre respondenți au fost în favoarea acestei abordări). În cadrul consultării privind evaluarea inițială a impactului, respondenții s-au declarat în favoarea includerii acestui element în evaluarea riscurilor în materie de siguranță a produsului. Această abordare se reflectă în propunere. Nimeni nu s-a exprimat în favoarea interzicerii totale a produselor care imită alimentele.

Îmbunătățirea cadrului pentru rechemarea produselor: părțile interesate au subliniat în mod repetat importanța crucială a contactării directe, ori de câte ori este posibil, a consumatorilor afectați, în cazul rechemărilor de produse, de exemplu deoarece produsul a fost înregistrat, cumpărat online sau achiziționat prin utilizarea unui card de fidelitate. Mai multe părți interesate au menționat că consumatorii ar trebui să poată alege să primească doar notificări privind siguranța (atunci când înregistrează un produs sau se abonează la un sistem de fidelitate). A existat un consens larg cu privire la faptul că anumite elemente-cheie și norme de bază, aplicabile tuturor anunțurilor de rechemare, ar trebui să fie standardizate și să devină obligatorii, așa cum este cazul în regulamentul propus. Mai multe părți interesate au menționat necesitatea de a face participarea la rechemare mai puțin împovărătoare și mai atractivă pentru consumatori.

Îmbunătățirea trasabilității de-a lungul lanțului de aprovizionare: marea majoritate a părților interesate au fost de acord că sistemul de trasabilitate a produselor ar trebui consolidat în DSGP (82 % dintre participanții la consultarea publică deschisă s-au declarat în favoarea acestei abordări). În plus, a fost subliniat, de asemenea, rolul piețelor online în îmbunătățirea

²⁰ Răspunsurile primite cu privire la foaia de parcurs: [Revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor \(europa.eu\)](https://european-council.europa.eu/media/en/press-communications/infographic/infographic-2022-02-10-01.pdf)

trasabilității produselor, respondenții fiind de părere, în special, că înainte de listarea unui produs, piețele ar trebui să verifice dacă există informații privind trasabilitatea.

Combaterea produselor contrafăcute: organizațiile deținătoare de mărci au subliniat că DSGP ar trebui modificată pentru a combate produsele contrafăcute nesigure. Această chestiune a fost luată în considerare în mod corespunzător, dar nu a fost inclusă în prezenta propunere, deoarece produsele contrafăcute sunt deja abordate de legislația UE, iar produsele nesigure sunt incluse în DSGP și în prezenta propunere, indiferent de autenticitatea lor. Chiar dacă produsele contrafăcute pot prezenta riscuri în materie de siguranță, siguranța unui anumit produs trebuie analizată pe baza unei evaluări a riscurilor.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Etapele pregătitoare ale prezentei propuneri se bazează pe consiliere din partea experților și pe o serie de studii, inclusiv studii axate pe punerea în aplicare a DSGP, menite să sprijine analiza și evaluarea impactului, precum și pe eficacitatea rechemării produselor.

De asemenea, Comisia a obținut avize de specialitate și opinii în cadrul unor consultări specifice și activități de implicare, care au inclus o serie de ateliere, conferințe, interviuri cu experți și autorități, precum și avizul subgrupului Rețelei pentru siguranța consumatorilor privind inteligența artificială, produsele conectate și alte noi provocări pentru siguranța produselor. Comisia a organizat numeroase reuniuni bilaterale și a efectuat o analiză a documentelor de poziție ad-hoc prezentate de organizațiile de consumatori, reprezentanții industriei și mediul academic.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este susținută de un raport de evaluare a impactului [SWD(2021) 169, SWD(2021) 168]. Raportul de evaluare a impactului a fost examinat de Comitetul de control normativ și a primit un aviz pozitiv [SEC 280 (avizul CCN)].

În contextul prezentei inițiative, Comisia a examinat mai multe alternative de politică, astfel cum au fost prezentate în raportul de evaluare a impactului. Gama de alternative de politică analizate a inclus atât acțiuni fără caracter legislativ, cât și acțiuni cu caracter legislativ menite să abordeze diferitele obiective specifice, astfel cum sunt prezentate în raport: (i) asigurarea faptului că în cadrul juridic al UE sunt prevăzute norme generale de siguranță pentru toate produsele de consum și riscurile, inclusiv pentru produsele și riscurile legate de noile tehnologii; (ii) abordarea provocărilor legate de siguranța produselor în cadrul canalelor de vânzare online; (iii) luarea de măsuri pentru ca rechemările de produse să fie mai eficiente și mai eficiente, astfel încât produsele nesigure să nu ajungă la consumatori; (iv) consolidarea supravegherii pieței și asigurarea unei mai bune alinieri a normelor privind produsele de consum armonizate și cele nearmonizate și, în cele din urmă, (v) abordarea problemelor de siguranță legate de produsele care imită alimentele.

Au fost evaluate o serie de opțiuni. În primul rând, Comisia a analizat modul în care ar putea răspunde obiectivelor specifice fără a revizui DSGP (opțiunea 1). Au fost luate în considerare mai multe măsuri fără caracter legislativ, în special: (i) publicarea unor documente de orientare cu privire la aplicabilitatea DSGP la noile tehnologii și la rechemările de produse și (ii) analizarea posibilității de extindere a măsurilor voluntare din cadrul Angajamentului privind siguranța produselor la vânzările online. Cu toate acestea, diferitele consultări au arătat că astfel de măsuri fără caracter juridic obligatoriu nu ar aborda deficiențele identificate.

Pentru a aborda obiectivele specifice, Comisia a luat în considerare mai multe opțiuni legislative: o revizuire legislativă specifică a DSGP (opțiunea 2), axată pe un număr limitat de modificări și o revizuire completă a DSGP, care să propună o acțiune cuprinzătoare cu privire la toate obiectivele (opțiunea 3). Evaluarea impactului arată că opțiunea 3, care este mai ambițioasă decât opțiunea 2, abordează, de asemenea, mai bine deficiențele identificate și răspunde mai bine obiectivelor specifice care trebuie abordate, menținând în același timp impacturile economice limitate. Opțiunea 4 a avut în vedere o integrare deplină a instrumentelor de supraveghere a pieței, astfel cum s-a propus în pachetul din 2013 privind siguranța produselor și supravegherea pieței, pentru a analiza dacă această opțiune ar fi în continuare valabilă după adoptarea recentă a Regulamentului (UE) 2019/1020. Evaluarea impactului a arătat că opțiunea 4, deși similară pe fond cu opțiunea 3, ar putea genera costuri mai mari pentru întreprinderile din UE. Prin urmare, Comisia a ales opțiunea 3 (revizuirea integrală a DSGP, inclusiv modificarea în regulament) ca fiind cea mai bună opțiune de politică pentru actuala propunere, deoarece aceasta abordează cel mai bine obiectivele de politică, limitând în același timp costurile pentru întreprinderi și autoritățile de supraveghere a pieței.

De asemenea, au fost luate în considerare diferite opțiuni în ceea ce privește siguranța produselor care imită alimentele. Acestea au fost: (i) menținerea unui regim separat pentru aceste produse în temeiul unei directive separate (revizuirea Directivei 87/357/CEE); (ii) integrarea în noua DSGP, cu un regim juridic specific, a dispozițiilor specifice ale actualei Directive 87/357/CEE; (iii) renunțarea la dispozițiile specifice privind produsele care imită alimentele și utilizarea dispozițiilor generale, pentru a asigura siguranța acestor produse pe baza evaluării de la caz la caz a riscurilor. Pentru primele două opțiuni, Comisia a luat în considerare, de asemenea, elaborarea de orientări pentru a soluționa problema interpretării diferite de către statele membre; cu toate acestea, în urma consultării statelor membre a reieșit că divergențele de interpretare a Directivei privind produsele care imită alimentele erau atât de mari încât era necesară o revizuire juridică a normelor pentru a se asigura aplicarea uniformă a acesteia. Comisia a ales ca cea mai bună opțiune de politică renunțarea la regimul specific pentru produsele care imită alimentele și evaluarea siguranței acestora în conformitate cu aceleași principii de evaluare a riscurilor ca și pentru celelalte produse de consum nearmonizate (aspectul privind produsele care imită alimentele va fi luat în considerare în evaluarea riscurilor produsului respectiv).

Opțiunea preferată include: a) clarificarea modului în care actul legislativ s-ar aplica riscurilor generate de noile tehnologii și de vânzarea online, b) dispozițiile care sporesc eficacitatea rechemărilor de produse, c) alinierea la normele armonizate de supraveghere a pieței și asigurarea, pentru operatorii economici și piețele online, a unor responsabilități mai bine definite în ceea ce privește siguranța produselor, d) simplificarea procedurilor de standardizare și e) integrarea dispozițiilor Directivei privind produsele care imită alimentele. Se preconizează că opțiunea preferată va avea efectele expuse în cele ce urmează.

În ceea ce privește impactul economic, se preconizează că opțiunea preferată va aduce beneficii majore pentru consumatori și societate. Estimarea prejudiciului adus consumatorilor ar trebui să scadă cu aproximativ 1,0 miliarde EUR în primul an de punere în aplicare a opțiunii preferate și cu aproximativ 5,5 miliarde EUR în următorul deceniu. Această opțiune ar trebui, de asemenea, să reducă cu peste 400 de milioane EUR pe an prejudiciile pe care rechemările ineficiente de produse le aduc consumatorilor. În plus, prin reducerea numărului de produse nesigure, măsurile propuse ar trebui să reducă, de asemenea, prejudiciile actuale suferite de consumatorii și societatea din UE din cauza accidentelor legate de produse care pot fi prevenite (prejudicii estimate în prezent la 11,5 miliarde EUR pe an) și costurile actuale ale asistenței medicale pentru vătămările cauzate de produse (estimate în prezent la 6,7 miliarde EUR pe an). Impactul

exact nu a putut fi cuantificat din cauza lipsei de date privind vătămările, necesare pentru estimarea tendințelor. Economii de costuri estimate ca urmare a reducerii diferențelor în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național și fragmentarea juridică sunt estimate la 59 de milioane EUR anual pentru întreprinderi și la 0,7 milioane EUR pe an pentru autoritățile de supraveghere a pieței.

Costurile totale pentru întreprinderile din UE (care își desfășoară activitatea în sectorul fabricării, al vânzării cu ridicata și al vânzării cu amănuntul de produse nearmonizate) sunt estimate la 196,6 milioane EUR, echivalentul a 0,02 % din cifra lor de afaceri în primul an de punere în aplicare. În anii următori, costurile recurente pentru întreprinderile din UE s-ar ridica la 177,8 milioane EUR. Aceste costuri sunt legate de obligațiile sporite ale întreprinderilor, în special în ceea ce privește vânzările online, vânzările de produse bazate pe noile tehnologii și rechemările de produse nesigure, precum și de alinierea normelor de supraveghere a pieței la normele aplicabile produselor armonizate. În temeiul prezentei propuneri, autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre s-ar confrunta cu costuri recurente suplimentare totale de aproximativ 6,7 milioane EUR anual, ca urmare a competențelor sporite de supraveghere a pieței produselor nesigure, și doar cu costuri unice, relativ moderate, de adaptare și punere în aplicare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere are în vedere revizuirea a două instrumente legislative existente: Directiva privind siguranța generală a produselor și Directiva privind produsele care imită alimentele. Pentru a simplifica legislația, Comisia propune abrogarea Directivei privind produsele care imită alimentele și evaluarea siguranței produselor care imită alimentele în cadrul actualei propuneri de nou regulament privind siguranța generală a produselor.

Comisia a identificat, de asemenea, mai multe domenii în care sarcina administrativă și costurile aferente ar putea fi reduce.

În primul rând, prezenta propunere ar reduce costurile și sarcinile de reglementare pentru întreprinderi, deoarece clarificările obligatorii din punct de vedere juridic și alegerea unui regulament ca instrument vor reduce incertitudinea în materie de reglementare și vor asigura o punere în aplicare mai uniformă a legislației privind siguranța produselor, în comparație cu cea actuală în temeiul DSGP. De asemenea, alinierea cerințelor generale de supraveghere a pieței și de siguranță pentru produsele armonizate și cele nearmonizate va reduce diferențele de punere în aplicare și va îmbunătăți trasabilitatea lanțului de aprovizionare. Vor avea loc reduceri ale costurilor pentru toate întreprinderile, în special pentru 42 % dintre întreprinderile care au raportat costuri suplimentare legate de punerea în aplicare neuniformă a DSGP. Economii de costuri pentru întreprinderi, obținute prin intermediul unei puneri în aplicare mai armonizate, sunt estimate la aproximativ 59 de milioane EUR anual (economii în valoare de 34 de milioane EUR pentru IMM-urile din UE și, respectiv, 26 de milioane EUR pentru întreprinderile mari din UE).

În al doilea rând, prezenta propunere va aduce statelor membre câștiguri în materie de eficiență în ceea ce privește supravegherea pieței și asigurarea respectării legislației. Acest lucru se datorează alinierii dispozițiilor privind supravegherea pieței aplicabile produselor armonizate și celor nearmonizate, unor competențe de punere în aplicare mai armonizate, unui efect disuasiv sporit și unui nou mecanism de arbitraj. Prin urmare, prezenta propunere aduce reduceri de costuri pentru toate autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre și, în special, pentru cele 16 % dintre autoritățile care au raportat costuri suplimentare aferente, cauzate de cadrele juridice diferite privind produsele armonizate și cele nearmonizate. Aceste economii de costuri pentru statele membre sunt estimate la 0,7 milioane EUR pe an, în întreaga UE.

În cele din urmă, simplificarea propusă a procesului de standardizare va reduce sarcina administrativă pentru statele membre și pentru Comisie. O astfel de raționalizare a procesului de standardizare la nivelul UE va accelera activitatea de standardizare și, prin urmare, va spori securitatea juridică și va ajuta întreprinderile să respecte cerința generală de siguranță a produselor.

Prezenta propunere nu scutește microîntreprinderile și IMM-urile de nicio obligație. Legislația UE privind siguranța produselor nu permite regimuri „mai puțin stricte” pentru IMM-uri, deoarece orice produs de consum trebuie să fie sigur, indiferent de caracteristicile lanțului său de aprovizionare, pentru a îndeplini obiectivul general de siguranță a produselor și de protecție a consumatorilor. Comisia estimează că, în primul an de punere în aplicare, costurile totale de conformare cu prezenta propunere pentru IMM-urile din UE vor fi de 111,1 milioane EUR (costuri unice și recurente). În anii următori, costurile recurente pentru IMM-urile din UE s-ar ridica la aproximativ 100 de milioane EUR. Economii estimate pentru IMM-urile din UE, obținute ca urmare a reducerii diferențelor în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național și a fragmentării juridice, ar fi de 34 de milioane EUR.

Prezenta propunere va avea implicații practice atât asupra operatorilor economici care manipulează produse reglementate de DSGP, cât și asupra autorităților de supraveghere a pieței din statele membre.

Întreprinderile vor trebui să respecte cerințe suplimentare privind trasabilitatea și transparența. Întreprinderile care au introdus efectiv pe piață produse nesigure vor face obiectul unor cerințe suplimentare privind rechemările de produse. Piețele online vor trebui, de asemenea, să se asigure că instituie mecanisme interne pentru a-și respecta noile obligații legate de siguranța produselor. În plus, întreprinderile care vând produse pe piața unică din afara UE vor trebui să instituie mecanisme prin care să se asigure că pentru produsele vândute în UE există un operator economic responsabil.

Autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre ar putea avea nevoie de resurse suplimentare pentru a face față extinderii responsabilităților de supraveghere a pieței și noilor competențe care le-ar fi conferite. De exemplu, noile instrumente de supraveghere online a pieței extind posibilitățile de care dispun autoritățile naționale și pot necesita resurse și competențe suplimentare. Cu toate acestea, având în vedere că aceste noi competențe sunt în mare măsură aliniate la dispozițiile existente privind supravegherea pieței aplicabile produselor armonizate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020, autoritățile de supraveghere a pieței sunt adesea familiarizate cu acestea, în special în acele state membre în care aceleași autorități naționale de supraveghere a pieței gestionează deja atât produse armonizate, cât și produse nearmonizate. Implicațiile practice pentru statele membre sunt, prin urmare, mai degrabă sinergii mai bune și o mai bună utilizare a structurilor și resurselor existente, decât nevoi suplimentare. Se preconizează că extinderea acoperirii riscurilor generate de noile tehnologii (de exemplu, riscurile de securitate cibernetică care au un impact asupra siguranței) va duce la o nevoie sporită, în statele membre, de personal profesional și de calificări externe, în scopul verificării siguranței noilor produse tehnologice.

Sectoarele de activitate cele mai afectate ar fi vânzările online și producătorii din anumite sectoare bazate pe noile tehnologii. Cu toate acestea, datorită cerințelor armonizate ale UE, acest lucru nu ar trebui să aibă un impact major asupra competitivității lor.

Prezenta propunere funcționează în mod eficace atât în lumea digitală, cât și în cea fizică și ia în considerare evoluțiile digitale, în special dezvoltarea vânzărilor online și a produselor bazate pe noile tehnologii. Abordarea provocărilor digitale din perspectiva siguranței produselor este unul dintre obiectivele principale ale prezentei propuneri. Aceasta

îmbunătățește normele de supraveghere a pieței pentru vânzările online și stabilește, pentru piețele și comerțanții cu amănuntul online, obligații în materie de siguranță a produselor, în scopul sporirii siguranței produselor vândute online. Prezenta propunere abordează, de asemenea, noile riscuri în materie de siguranță generate de noile tehnologii și clarifică aspectele legate de aplicarea normelor privind siguranța produselor în cazul software-ului. Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu politicile digitale ale UE în vigoare și, în special, cu propunerea de act legislativ privind serviciile digitale și cu activitatea legislativă privind inteligența artificială și internetul obiectelor. Această inițiativă este sprijinită de soluțiile TIC existente, și anume Sistemul de alertă rapidă al UE pentru produse nealimentare periculoase („Safety Gate”) și portalul aferent „Business Gateway”.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere urmărește să consolideze protecția sănătății și a siguranței consumatorilor europeni și să promoveze dreptul acestora la informare. Datorită unor obligații mai clare și unei mai bune aplicări a normelor privind siguranța produselor, se preconizează că prezenta propunere va avea un impact pozitiv asupra protecției consumatorilor și a mediului și că va asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor și a mediului, în conformitate cu articolele 37 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Propunerea impune întreprinderilor cerințe suplimentare, care sunt necesare pentru a urmări interesul general al UE privind sporirea protecției consumatorilor. Costurile de conformare rezultate sunt estimate a fi relativ scăzute, în comparație cu cifra de afaceri a întreprinderilor. Ca atare, aceste cerințe nu afectează libertatea fundamentală de a desfășura o activitate comercială și nici principiul proporționalității în temeiul articolului 52 din cartă.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Regulamentul propus impune Comisiei obligația de a sprijini și de a facilita cooperarea dintre autoritățile de asigurare a supravegherii pieței, inclusiv activitățile coordonate de supraveghere a pieței, noul mecanism de arbitraj și evaluările *inter pares*. În plus, prezenta propunere permite cooperarea consolidată și schimbul de informații cu partenerii internaționali ai UE în domeniul siguranței produselor. În cele din urmă, prezenta propunere prevede adoptarea de acte de punere în aplicare și de acte delegate (legate de trasabilitate și rechemare), precum și o posibilă activitate de standardizare mai intensă prin intermediul unei proceduri de standardizare simplificate. Acest lucru va genera un volum de muncă suplimentar pentru Comisie, estimat la patru posturi suplimentare de funcționari cu normă întreagă (trei administratori și un asistent). Aceste resurse vor fi obținute prin redistribuirea și reorientarea sarcinilor personalului existent.

Comisia va finanța, de asemenea, interfețele electronice, și anume pagina web „Safety Gate”, portalul „Safety Gate” (care furnizează notificări privind produsele periculoase) și portalul „Safety Business Gateway”, care colectează notificările transmise de operatorii economici autorităților de supraveghere a pieței.

Costurile suplimentare pe care le implică aceste activități de coordonare și interfețele electronice pot fi acoperite de Programul privind piața unică derulat în contextul actualului cadru financiar multianual 2021-2027. Posibilități de finanțare similare pot fi, de asemenea, incluse în programele ulterioare derulate în contextul viitoarelor cadre financiare multianuale. Detaliile sunt prezentate în fișa financiară atașată la prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare a propunerii va fi însoțită de o monitorizare bazată pe indicatori principali predefiniți de punere în aplicare. Comisia efectuează un studiu pentru a defini un set comun de indicatori fezabili și relevanți în materie de asigurare a respectării legislației în domeniul siguranței produselor, care urmează să fie stabilit de comun acord cu statele membre.

Pe lângă monitorizarea și raportarea periodică, se propune o evaluare a eficacității, eficienței, relevanței, coerenței și valorii adăugate europene a acestei intervenții legislative după 5 ani de punere în aplicare de către statele membre.

Comisia va sprijini punerea în aplicare a propunerii prin acțiuni de coordonare, atât în contextul Rețelei pentru siguranța consumatorilor (monitorizarea punerii în aplicare, schimbul de bune practici între statele membre etc.), cât și al activităților coordonate de supraveghere a pieței.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Propunerea de regulament constă în 11 capitole, care cuprind 47 de articole.

Capitolul I – Dispoziții generale

Acest capitol stabilește domeniul de aplicare și principalii termeni utilizați în propunerea de regulament. Acesta oferă o „plasă de siguranță” pentru toate produsele care intră în domeniul său de aplicare, stabilind cerințe menite să asigure siguranța produselor de consum și, prin urmare, siguranța consumatorilor. Acesta prevede norme privind aplicarea prezentului regulament în cazul legislației nearmonizate. Acesta actualizează definițiile utilizate în Directiva 2001/95/CE, în special pentru a se ține seama de domeniul de aplicare diferit al definiției produsului, și introduce o definiție specifică a „pieței online”.

Capitolul II – Cerințe de siguranță

Acest capitol introduce cerința generală de siguranță, confirmă importanța standardelor publicate în Jurnalul Oficial al UE, întrucât acestea oferă prezumția de siguranță, și actualizează unele aspecte pentru evaluarea siguranței produselor, în scopul de a ține seama de produsele care imită alimentele în evaluarea riscurilor, în urma abrogării Directivei 87/357/CEE. Noile aspecte pentru evaluarea siguranței produselor includ, de asemenea, posibilele riscuri legate de produsele bazate pe noile tehnologii.

Capitolul III – Obligațiile operatorilor economici

Secțiunea 1

Prezenta secțiune stabilește obligațiile operatorilor economici, cu excepția operatorilor economici care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2019/1020. Scopul este de a se evita contradicțiile dintre obligațiile cuprinse în prezentul capitol și obligațiile similare cuprinse în legislația armonizată. Pe lângă obligațiile mai generale ale operatorilor economici de a asigura siguranța produselor, această secțiune introduce conceptul de modificare substanțială, caz în care responsabilitatea pentru siguranța produsului revine persoanei care efectuează modificarea. În plus, această secțiune extinde conceptul de persoană responsabilă, prevăzut la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020, la produsele nearmonizate. Aceasta este o condiție necesară pentru ca produsele să fie puse la dispoziție pe piață și pentru a aborda problema importurilor directe din țări terțe. Acest capitol conține, de asemenea, dispozițiile de bază privind trasabilitatea, preluate în cea mai mare parte din Decizia

768/2008/CE, precum și, în cazul produselor susceptibile de a prezenta un risc grav pentru sănătatea și siguranța oamenilor, posibilitatea de a adopta, printr-un act delegat, un sistem de trasabilitate mai strict.

Secțiunea 2

Această secțiune conține obligațiile operatorilor economici care sunt aplicabile și operatorilor economici care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2019/1020. Aceste obligații nu au corespondent în sectoarele armonizate și, prin urmare, aplicabilitatea lor și în acest sector nu ar crea conflicte. Această secțiune se referă la obligația operatorilor economici în cazul vânzărilor la distanță și în cazul accidentelor legate de un produs.

Capitolul IV – Piețele online

Acest capitol examinează rolul pe care îl au piețele online și stabilește obligații specifice aplicabile acestora.

Capitolul V – Supravegherea pieței și punerea în aplicare

Acest capitol preia și adaptează integral capitolele IV, V și VI din Regulamentul (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței. Scopul este de a crea, pe cât posibil, un regim unic, atât pentru produsele armonizate, cât și pentru cele nearmonizate.

Capitolul VI – Sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”

Acest capitol stabilește principiul schimbului de informații în cazul unui produs periculos și modifică denumirea sistemului RAPEX în „Safety Gate”, menținând, totodată, aceleași caracteristici ale sistemului. Propunerea adaugă termene mai specifice. Relația dintre „Safety Gate” și Sistemul de informare și de comunicare pentru supravegherea pieței (ICSMS) este clarificată; capitolul clarifică, de asemenea, faptul că autoritățile statelor membre pot decide să încredințeze sarcina de ofițer de legătură unic punctului de contact național al „Safety Gate”.

Capitolul VII – Rolul Comisiei și coordonarea punerii în aplicare

Acest capitol oferă Comisiei posibilitatea de a adopta măsuri, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în cazul unui risc grav care nu poate fi combătut în mod satisfăcător prin măsuri luate de statul membru (statele membre) în cauză sau prin orice altă procedură în temeiul legislației UE. Această posibilitate există deja în DSGP: propunerea de regulament clarifică domeniul său de aplicare. Capitolul V introduce, de asemenea, un mecanism de arbitraj voluntar prin care, în cazul unor evaluări divergente ale riscurilor, statele membre pot transmite Comisiei întrebări privind identificarea unui risc asociat unui produs sau nivelul riscului. Acest lucru va permite o acțiune mai uniformă la nivelul UE împotriva produselor periculoase.

Capitolul VIII – Dreptul la informare și la măsuri reparatorii

Acest capitol conține dispoziții privind informarea consumatorilor. Acesta confirmă obligația Comisiei și a statelor membre de a pune la dispoziția consumatorilor informații privind riscurile pentru sănătate și siguranță pe care le prezintă anumite produse. Acest capitol stabilește, de asemenea, obligația statelor membre de a le oferi consumatorilor posibilitatea de a depune plângeri la autoritățile naționale competente. Prin acest capitol se confirmă și se extinde în continuare domeniul de aplicare al portalului web „Safety Gate” existent, adăugând o nouă secțiune în care consumatorii pot consulta avertismentele și rechemările de produse emise direct de operatorii economici. În ceea ce privește rechemările de produse, noile dispoziții încearcă să îmbunătățească eficacitatea acestora, asigurând astfel furnizarea pe scară

largă a unor informații cât mai complete pentru consumatori, precum și un sistem îmbunătățit de măsuri reparatorii la care pot recurge consumatorii.

Capitolul IX – Cooperarea internațională

Acest capitol oferă temeiul juridic pentru stabilirea de către Comisie a unor forme de cooperare în vederea îmbunătățirii siguranței produselor. Printre aceste forme de cooperare se numără acțiunile comune de asigurare a respectării legislației, asistența tehnică, schimburile de funcționari și schimbul de informații privind produsele periculoase și, în special, de informații cuprinse în „Safety Gate”. În acest sens, dispoziția permite fie o participare deplină la „Safety Gate”, fie un schimb de informații selectate.

Capitolul X – Dispoziții financiare

Regulamentul propus prevede finanțarea de către Comisie a activităților în toate domeniile care intră în sfera sa de aplicare.

Regulamentul propus include clauze generale privind protejarea intereselor financiare ale UE.

Capitolul XI – Dispoziții finale

Acest capitol prevede în special un sistem de sancțiuni: deși recunoaște că stabilirea de sancțiuni este o competență națională, acesta stabilește principiul director al impunerii de sancțiuni, în special criteriile de stabilire a sancțiunilor, tipurile de încălcări care trebuie sancționate, criteriile privind plafoanele maxime, precum și posibilitatea de a impune daune cominatorii.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²¹,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului²² prevede că produsele de consum trebuie să fie sigure și că autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre trebuie să ia măsuri împotriva produselor periculoase și să facă schimb de informații în acest sens prin Sistemul de schimb rapid de informații al Uniunii – RAPEX.
- (2) Directiva 2001/95/CE trebuie să fie revizuită și actualizată având în vedere evoluțiile legate de noile tehnologii și de vânzarea online, pentru a se asigura coerența cu evoluțiile legislației de armonizare a Uniunii și ale legislației privind standardizarea, o mai bună funcționare a rechemărilor de produse, precum și un cadru mai clar pentru produsele care imită alimentele, reglementate până în prezent de Directiva 87/357/CEE a Consiliului²³. Din motive de claritate, Directivele 2001/95/CE și 87/357/CEE ar trebui abrogate și înlocuite cu prezentul regulament.
- (3) Un regulament constituie instrumentul juridic adecvat deoarece impune norme clare și detaliate care nu permit apariția de diferențe la transpunerea de către statele membre.

²¹ JO C , , p. .

²² Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

²³ Directiva 87/357/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la produsele care, nefiind ceea ce par a fi, pot pune în pericol sănătatea sau siguranța consumatorilor (JO L 192, 11.7.1987, p. 49).

Alegerea regulamentului în locul directivei permite, de asemenea, o mai bună realizare a obiectivului de asigurare a coerenței cu cadrul legislativ privind supravegherea pieței pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a Uniunii, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) 2019/1020, în cazul în care instrumentul juridic aplicabil este, de asemenea, de același tip, și anume Regulamentul (UE) nr. 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴. În cele din urmă, o astfel de alegere va reduce și mai mult sarcina de reglementare printr-o aplicare coerentă, în întreaga UE, a normelor privind siguranța produselor.

- (4) Scopul acestui instrument este de a contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolul 169 din tratat. În special, acest instrument ar trebui să vizeze asigurarea sănătății și a siguranței consumatorilor și funcționarea pieței interne în ceea ce privește produsele destinate consumatorilor.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să vizeze protejarea consumatorilor și a siguranței acestora, aceasta fiind unul dintre principiile fundamentale ale cadrului juridic al UE, consacrat în Carta drepturilor fundamentale a UE. Produsele periculoase pot avea consecințe foarte negative asupra consumatorilor și cetățenilor. Toți consumatorii, inclusiv cei mai vulnerabili, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă sau persoanele cu handicap, au dreptul la produse sigure. Consumatorii ar trebui să aibă la dispoziție suficiente mijloace care să le permită să își exercite aceste drepturi, iar statele membre ar trebui să dispună de instrumente și măsuri adecvate pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
- (6) În pofida elaborării unei legislații sectoriale de armonizare a Uniunii care abordează aspectele legate de siguranța unor produse sau categorii de produse specifice, este practic imposibil să se adopte legislație la nivelul Uniunii pentru toate produsele de consum care există sau care pot fi dezvoltate. Prin urmare, există în continuare nevoia unui cadru legislativ cu caracter orizontal care să completeze lipsurile și să asigure protecția consumatorilor care nu este asigurată în alt mod, în special în vederea atingerii unui înalt nivel de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor, conform cerințelor de la articolul 114 și articolul 169 din tratat.
- (7) În același timp, în ceea ce privește produsele care fac obiectul legislației sectoriale de armonizare a Uniunii, ar trebui să se stabilească în mod clar domeniul de aplicare al diferitelor părți ale prezentului regulament, pentru a se evita suprapunerea dispozițiilor și un cadru juridic neclar.
- (8) În timp ce unele dispoziții, cum ar fi cele referitoare la majoritatea obligațiilor operatorilor economici, nu ar trebui să se aplice produselor reglementate de legislația de armonizare a Uniunii, întrucât acestea sunt deja reglementate de o astfel de legislație, ar trebui să se aplice o serie de alte dispoziții, pentru a completa legislația de armonizare a Uniunii. În special, cerința generală de siguranță a produselor și dispozițiile conexe ar trebui să se aplice produselor de consum reglementate de legislația de armonizare a Uniunii, atunci când anumite tipuri de riscuri nu sunt acoperite de legislația respectivă. Dispozițiile prezentului regulament privind obligațiile piețelor online, obligațiile operatorilor economici în caz de accidente, dreptul la informare al consumatorilor, precum și rechemarea produselor de consum ar trebui să se aplice produselor reglementate de legislația de armonizare a Uniunii atunci

²⁴ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

când nu există dispoziții specifice care vizează același obiectiv în legislația respectivă. De asemenea, RAPEX este deja utilizat în scopul legislației de armonizare a Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵, prin urmare, dispozițiile care reglementează „Safety Gate” și funcționarea acestuia, cuprinse în prezentul regulament, ar trebui să fie aplicabile legislației de armonizare a Uniunii.

- (9) Dispozițiile capitolului VII din Regulamentul (UE) 2019/1020, care stabilesc normele de control privind produsele care intră pe piața Uniunii, sunt deja direct aplicabile produselor reglementate de prezentul regulament, iar acesta nu își propune să modifice dispozițiile respective. Stabilitatea normelor de control privind produsele care intră pe piața Uniunii este deosebit de importantă, având în vedere faptul că autoritățile responsabile cu aceste controale (care, în aproape toate statele membre, sunt autoritățile vamale) vor efectua controalele respective pe baza analizei riscurilor, astfel cum se menționează la articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (Codul vamal al Uniunii), în legislația de punere în aplicare și în orientările aferente. Această abordare bazată pe riscuri este esențială pentru controalele vamale, având în vedere volumele substanțiale de bunuri care intră și ies de pe teritoriul vamal și are ca rezultat aplicarea unor măsuri de control concrete, în funcție de prioritățile identificate. Întrucât regulamentul nu modifică în niciun fel capitolul VII din Regulamentul 2019/1020, referindu-se direct la abordarea bazată pe riscuri prevăzută în legislația vamală, în practică, autoritățile responsabile cu controlul produselor care intră pe piața Uniunii (inclusiv autoritățile vamale) ar trebui să își limiteze controalele la produsele cu cele mai mari riscuri, în funcție de probabilitatea și impactul riscului, asigurând astfel eficacitatea și eficiența activităților lor, precum și protecția capacității lor de a efectua astfel de controale.
- (10) Principiul precauției este un principiu fundamental pentru asigurarea siguranței produselor și a consumatorilor și, prin urmare, ar trebui să fie luat în considerare în mod corespunzător de către toți actorii relevanți, atunci când se aplică prezentul regulament.
- (11) Având în vedere, de asemenea, domeniul larg de aplicare al conceptului de sănătate²⁶, în aplicarea prezentului regulament ar trebui să se țină seama de riscul de mediu pe care îl prezintă un produs, în măsura în care acest risc poate conduce, de asemenea, în cele din urmă, la un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.
- (12) Produsele destinate exclusiv utilizării profesionale, dar care au migrat ulterior către piața consumatorilor, ar trebui să facă obiectul prezentului regulament, deoarece ar putea prezenta riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor atunci când sunt folosite în condiții care pot fi prevăzute în mod rezonabil.
- (13) Legislația Uniunii privind produsele alimentare, hrana pentru animale și domeniile conexe stabilește un regim specific care asigură siguranța produselor reglementate de aceasta. Prin urmare, produsele alimentare și hrana pentru animale ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu excepția materialelor și a

²⁵ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

²⁶ Agenția Europeană de Mediu, „Healthy environment, healthy lives: how the environment influences health and well-being in Europe” („Un mediu sănătos, o viață sănătoasă: influența mediului asupra sănătății și bunăstării în Europa”), raportul AEM nr. 21/2019, 8 septembrie 2020.

obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare în măsura în care presupun riscuri care nu sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷ sau de alte acte legislative specifice privind produsele alimentare care acoperă numai riscurile chimice și biologice legate de produsele alimentare.

- (14) Medicamentele fac obiectul unei evaluări înainte de introducerea pe piață, care include o analiză risc-beneficiu specifică. Prin urmare, medicamentele ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (15) Aeronavele menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1139²⁸ fac obiectul controlului reglementar al statelor membre, având în vedere riscul lor limitat pentru siguranța aviației civile. Prin urmare, aeronavele respective ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (16) Cerințele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice produselor second-hand sau produselor care sunt reparate, recondiționate ori reciclate și care reintră în lanțul de aprovizionare în cursul unei activități comerciale, cu excepția produselor în cazul cărora consumatorul nu se poate aștepta în mod rezonabil ca acestea să îndeplinească cele mai avansate standarde de siguranță, cum ar fi antichitățile sau produsele prezentate ca articole care urmează să fie reparate sau recondiționate.
- (17) Directiva 87/357/CEE privind produsele de consum care, deși nu sunt produse alimentare, seamănă cu produsele alimentare și pot fi confundate cu acestea, astfel încât consumatorii, în special copiii, ar putea să le introducă în gură, să le sugă sau să le înghită, ceea ce ar putea conduce la sufocare, otrăvire, perforarea sau obturarea tubului digestiv, a făcut obiectul unor interpretări controversate. În plus, directiva a fost adoptată într-un moment în care domeniul de aplicare al cadrului juridic pentru siguranța produselor de consum era foarte limitat. Din motivele prezentate mai sus, Directiva 87/357/CEE ar trebui abrogată.
- (18) Serviciile nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a se asigura protecția sănătății și a siguranței consumatorilor, produsele care sunt furnizate sau puse la dispoziția consumatorilor în contextul furnizării de servicii, inclusiv produsele la care consumatorii sunt direct expuși în timpul furnizării unui serviciu, ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Echipamentele cu care se deplasează sau călătoresc consumatorii și care sunt exploatate de un furnizor de servicii ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, întrucât acestea trebuie tratate împreună cu siguranța serviciului furnizat.
- (19) Elementele care se conectează la alte elemente sau elementele neîncorporate care influențează modul de funcționare al altui element pot prezenta un risc pentru siguranța produsului. Acest aspect ar trebui luat în considerare în mod corespunzător,

²⁷ Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

²⁸ Regulamentul (UE) 2018/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2018 privind normele comune în domeniul aviației civile și de înființare a Agenției Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2111/2005, (CE) nr. 1008/2008, (UE) nr. 996/2010, (UE) nr. 376/2014 și a Directivelor 2014/30/UE și 2014/53/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 552/2004 și (CE) nr. 216/2008 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului (JO L 212, 22.8.2018, p. 1).

ca un risc potențial. Conexiunile și legăturile pe care un produs le-ar putea avea cu elemente externe nu ar trebui să pună în pericol siguranța acestuia.

- (20) Noile tehnologii generează, de asemenea, noi riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sau schimbă modul în care riscurile existente s-ar putea materializa, cum ar fi o intervenție externă care duce la piratarea produsului sau la schimbarea caracteristicilor produsului.
- (21) Organizația Mondială a Sănătății definește sănătatea ca o stare de deplină bunăstare fizică, mintală și socială, și nu doar ca absență a bolii sau a infirmității. Această definiție sprijină faptul că dezvoltarea de noi tehnologii ar putea genera noi riscuri pentru sănătatea consumatorilor, cum ar fi riscuri psihologice, riscuri de dezvoltare, în special în cazul copiilor, riscuri psihice, depresie, lipsa somnului sau modificarea funcției cerebrale.
- (22) Riscurile specifice în materie de securitate cibernetică care afectează siguranța consumatorilor, precum și protocoalele și certificările pot fi abordate în legislația sectorială. Cu toate acestea, în cazul în care există lacune ale legislației sectoriale, ar trebui să se asigure faptul că operatorii economici relevanți și autoritățile naționale iau în considerare riscurile legate de noile tehnologii atunci când concep și, respectiv, evaluează produsele, pentru a se asigura că modificările aduse produsului nu pun în pericol siguranța acestuia.
- (23) Siguranța produselor ar trebui evaluată luând în considerare toate aspectele relevante, în special caracteristicile și prezentarea acestora, precum și nevoile și riscurile specifice pentru categoriile de consumatori care ar putea utiliza produsele, în special copii, persoane în vârstă și persoane cu handicap. Prin urmare, dacă sunt necesare informații specifice pentru asigurarea unor produse sigure pentru o anumită categorie de persoane, evaluarea siguranței produselor ar trebui să ia în considerare, de asemenea, prezența acestor informații și accesibilitatea lor. Siguranța produselor ar trebui evaluată luând în considerare necesitatea ca produsul să fie sigur pe toată durata sa de viață.
- (24) Operatorii economici ar trebui să aibă obligații în ceea ce privește siguranța produselor, în funcție de atribuțiile care le revin în cadrul lanțului de aprovizionare, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor. Toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai produse care sunt sigure și conforme cu prezentul regulament. Este necesar să se prevadă o distribuție clară și proporțională a obligațiilor corespunzătoare rolului fiecărui operator în procesul de aprovizionare și de distribuție.
- (25) Vânzările la distanță, inclusiv vânzările online, ar trebui, de asemenea, să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Vânzările online au crescut în mod semnificativ și constant, creând noi modele de afaceri și noi actori pe piață, cum ar fi piețele online.
- (26) Piețele online joacă un rol esențial în ceea ce privește lanțul de aprovizionare, permițându-le operatorilor economici să ajungă la un număr nedefinit de consumatori, și, prin urmare, și în ceea ce privește sistemul de siguranță a produselor.
- (27) Având în vedere rolul important pe care îl joacă piețele online atunci când intermediază vânzarea de produse între comercianți și consumatori, acești actori ar

trebui să aibă mai multe responsabilități în combaterea vânzării online de produse periculoase. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹ prevede cadrul general pentru comerțul electronic și stabilește anumite obligații pentru platformele online. Regulamentul [...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE³⁰ reglementează responsabilitatea și răspunderea furnizorilor de servicii intermediare online în ceea ce privește conținutul ilegal, inclusiv în ceea ce privește produsele nesigure. Regulamentul respectiv se aplică fără a aduce atingere normelor prevăzute de dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor și siguranța produselor. În consecință, pe baza cadrului juridic orizontal prevăzut de regulamentul respectiv, ar trebui introduse cerințe specifice esențiale pentru a combate în mod eficace vânzarea online de produse periculoase, în conformitate cu articolul [1 alineatul (5) litera (h)] din regulamentul respectiv.

- (28) Angajamentul privind siguranța produselor, semnat în 2018, la care au aderat de atunci mai multe piețe, prevede o serie de angajamente voluntare privind siguranța produselor. Angajamentul privind siguranța produselor și-a dovedit rațiunea de a fi în ceea ce privește consolidarea protecției consumatorilor împotriva produselor periculoase vândute online. Cu toate acestea, caracterul său voluntar și participarea voluntară a unui număr limitat de piețe online îi reduc eficacitatea și nu pot asigura condiții de concurență echitabile.
- (29) În conformitate cu obligațiile specifice prevăzute în prezentul regulament, piețele online ar trebui să acționeze cu prudența cuvenită în ceea ce privește conținutul găzduit pe interfețele lor online care se referă la siguranța produselor. În consecință, ar trebui stabilite obligații de diligență pentru toate piețele online în ceea ce privește conținutul găzduit pe interfețele lor online care se referă la siguranța produselor.
- (30) În plus, în scopul unei supravegheri eficace a pieței, piețele online ar trebui să se înregistreze pe portalul „Safety Gate” și să indice, pe același portal, informațiile referitoare la punctele lor unice de contact pentru facilitarea comunicării informațiilor privind siguranța produselor. Punctul unic de contact în temeiul prezentului regulament ar putea fi același cu punctul de contact în temeiul [articolului 10] din Regulamentul (UE) .../... [Actul legislativ privind serviciile digitale], fără a pune în pericol obiectivul de a trata problemele legate de siguranța produselor într-un mod rapid și specific.
- (31) Pentru a putea respecta obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește respectarea la timp și în mod eficace a ordinelor autorităților publice, prelucrarea notificărilor altor părți terțe și cooperarea, la cerere, cu autoritățile de supraveghere a pieței în contextul măsurilor corective, piețele online ar trebui să dispună de un mecanism intern de gestionare a problemelor legate de siguranța produselor.
- (32) Obligațiile impuse prin prezentul regulament piețelor online nu ar trebui să constituie o obligație generală de a monitoriza informațiile pe care le transmit sau le stochează ori de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale, cum

²⁹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”), JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

³⁰ Regulamentul [...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.

ar fi vânzarea online de produse periculoase. Cu toate acestea, pentru a beneficia de exonerarea de răspundere pentru serviciile de găzduire în temeiul „Directivei privind comerțul electronic” și al [Actului legislativ privind serviciile digitale], piețele online ar trebui să elimine rapid din interfețele lor online conținutul care se referă la produse periculoase, de îndată ce obțin informații efective cu privire la conținutul ilegal sau, în cazul acțiunilor în despăgubiri, de îndată ce iau cunoștință efectiv de un astfel de conținut, în special în cazurile în care piața online a fost informată cu privire la fapte sau circumstanțe pe baza cărora un operator economic diligent ar fi trebuit să identifice ilegalitatea în cauză. Piețele online ar trebui să prelucreze notificările privind conținutul care se referă la produse nesigure, primite în conformitate cu [articolul 14] din Regulamentul (UE) .../... [Actul legislativ privind serviciile digitale], în termenele suplimentare stabilite prin prezentul regulament.

- (33) Articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 conferă autorităților de supraveghere a pieței, în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficiente pentru a elimina un risc grav, competența de a solicita eliminarea conținutului care se referă la produsele conexe de pe o interfață online sau de a solicita afișarea explicită a unui avertisment adresat utilizatorilor finali, atunci când aceștia accesează o interfață online. Competențele conferite autorităților de supraveghere a pieței prin articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se aplice și prezentului regulament. Pentru a asigura o supraveghere eficientă a pieței în temeiul prezentului regulament și pentru a evita prezența unor produse periculoase pe piața Uniunii, competența respectivă ar trebui să se aplice în toate cazurile necesare și proporționale, precum și în cazul produselor care prezintă un risc mai puțin grav. Este esențial ca piețele online să respecte de urgență astfel de ordine. Prin urmare, prezentul regulament introduce termene obligatorii în acest sens, fără a aduce atingere posibilității ca prin ordinul în sine să se stabilească un termen mai scurt. Această competență ar trebui exercitată în conformitate cu [articolul 8] din Actul legislativ privind serviciile digitale.
- (34) Chiar și în cazul în care informațiile din „Safety Gate” nu conțin o adresă URL (Uniform Resource Locator) exactă și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal în cauză, piețele online ar trebui totuși să ia în considerare informațiile transmise, cum ar fi identificatorii de produs, atunci când sunt disponibili, și alte informații privind trasabilitatea, în contextul oricăror măsuri pe care piețele online le adoptă din proprie inițiativă și care vizează detectarea, identificarea, eliminarea sau blocarea accesului la produsele periculoase oferite pe piața lor, după caz.
- (35) În sensul [articolului 19] din Regulamentul (UE) .../... [Actul legislativ privind serviciile digitale] și în ceea ce privește siguranța produselor vândute online, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să ia în considerare, ca notificatori de încredere, la cererea acestora, în special organizațiile de consumatori și asociațiile care reprezintă interesele consumatorilor, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul respectiv.
- (36) Trasabilitatea produselor este fundamentală pentru supravegherea eficientă a pieței produselor periculoase și pentru măsurile corective. De asemenea, consumatorii ar trebui să beneficieze de aceeași protecție împotriva produselor periculoase atât în cadrul canalelor de vânzare offline, cât și al celor online, inclusiv atunci când achiziționează produse pe piețele online. Pe baza dispozițiilor Regulamentului (UE) .../... [Actul legislativ privind serviciile digitale] referitoare la trasabilitatea comercianților, piețele online nu ar trebui să permită listarea produselor pe platformele

lor, cu excepția cazului în care comerciantul a furnizat toate informațiile referitoare la siguranța și trasabilitatea produselor, astfel cum sunt detaliate în prezentul regulament. Informațiile respective ar trebui să fie afișate odată cu listarea produselor, astfel încât consumatorii să poată beneficia de aceleași informații puse la dispoziție online și offline. Cu toate acestea, piața online nu ar trebui să fie responsabilă cu verificarea caracterului complet, a corectitudinii și a exactității informațiilor în sine, întrucât comerciantul are în continuare obligația de a asigura trasabilitatea produselor.

- (37) De asemenea, este important ca piețele online să coopereze îndeaproape cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile de aplicare a legii și cu operatorii economici relevanți în ceea ce privește siguranța produselor. Obligația de cooperare cu autoritățile de supraveghere a pieței este impusă furnizorilor de servicii ale societății informaționale în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 în ceea ce privește produsele care intră sub incidența regulamentului respectiv și, prin urmare, ar trebui extinsă la toate produsele de consum. De exemplu, autoritățile de supraveghere a pieței îmbunătățesc în mod constant instrumentele tehnologice pe care le utilizează pentru supravegherea pieței online în scopul de a identifica produsele periculoase vândute online. Pentru ca aceste instrumente să fie operaționale, piețele online ar trebui să acorde acces la interfețele lor. În plus, în scopul asigurării siguranței produselor, autoritățile de supraveghere a pieței ar putea, de asemenea, să fie nevoite să extragă anumite date de pe piețele online.
- (38) Vânzarea directă, prin intermediul canalelor online, de către operatorii economici stabiliți în afara Uniunii, împiedică activitatea de combatere a produselor periculoase în Uniune desfășurată de către autoritățile de supraveghere a pieței, întrucât, în multe cazuri, este posibil ca operatorii economici să nu fie stabiliți sau să nu aibă un reprezentant legal în Uniune. Prin urmare, este necesar să se asigure că autoritățile de supraveghere a pieței dispun de competențele și mijloacele adecvate pentru a combate în mod eficace vânzarea online de produse periculoase. Pentru a asigura o aplicare eficace a prezentului regulament, obligația prevăzută la articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul 2019/1020 ar trebui să fie extinsă și la produsele care nu intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a Uniunii, astfel încât să se asigure faptul că există un operator economic responsabil stabilit în Uniune, căruia i se încredințează sarcini referitoare la aceste produse și care acționează ca interlocutor pentru autoritățile de supraveghere a pieței, îndeplinind sarcini specifice, în timp util.
- (39) Pentru a facilita controalele de-a lungul lanțului de aprovizionare, ar trebui să se indice, pe lângă produs, informațiile de contact ale operatorului economic stabilit în Uniune și responsabil pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (40) În cazul în care operatorii economici sau autoritățile de supraveghere a pieței pot alege între mai multe măsuri corective, ar trebui să se prefere cele mai durabile acțiuni care au ca rezultat cel mai mic impact asupra mediului, cum ar fi repararea produsului, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la un nivel de siguranță mai scăzut.
- (41) Orice operator economic care fie introduce pe piață un produs sub numele sau marca sa, fie modifică un produs astfel încât ar putea fi afectată conformitatea cu cerințele prezentului regulament, ar trebui să fie considerat producător și să își asume obligațiile producătorului.
- (42) Operatorii economici înșiși ar trebui să instituie proceduri interne de verificare a conformității prin care să asigure, pe plan intern, îndeplinirea eficace și rapidă a obligației lor, precum și condițiile de reacție rapidă în cazul unui produs periculos.

- (43) Atunci când pun la dispoziție produse pe piață, operatorii economici ar trebui să ofere, ca parte a ofertei relevante, informații minime privind siguranța și trasabilitatea produselor. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere cerințelor în materie de informare prevăzute de Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului³¹, cum ar fi cele privind principalele caracteristici ale bunurilor, în mod corespunzător cu mediul de comunicare și cu bunurile în cauză.
- (44) Asigurarea identificării și a trasabilității produselor de-a lungul întregului lanț de aprovizionare contribuie la identificarea operatorilor economici și la luarea de măsuri corective eficiente împotriva produselor periculoase, cum ar fi rechemarea unor produse precis identificate. Identificarea și trasabilitatea produselor garantează, așadar, faptul că operatorii economici și consumatorii obțin informații precise cu privire la produsele periculoase, ceea ce sporește încrederea în piață și evită orice perturbare inutilă a schimburilor comerciale. Prin urmare, pe produse trebuie să figureze informații care să permită identificarea lor și a producătorului, precum și, după caz, a importatorului. Astfel de cerințe de trasabilitate ar putea fi înăsprite pentru anumite tipuri de produse. Producătorii ar trebui, de asemenea, să stabilească documente tehnice privind produsele lor, care ar trebui să conțină informațiile necesare pentru a dovedi că produsul lor este sigur.
- (45) Cadrul juridic pentru supravegherea pieței produselor reglementat de legislația de armonizare a Uniunii și prevăzut în Regulamentul (UE) 2019/1020 și cadrul juridic pentru supravegherea pieței produselor reglementat de prezentul regulament ar trebui să fie cât mai coerente posibil. Prin urmare, în ceea ce privește activitățile, obligațiile, competențele și măsurile în materie de supraveghere a pieței, precum și cooperarea dintre autoritățile de supraveghere a pieței, este necesar să se elimine decalajul dintre cele două seturi de dispoziții. În acest scop, articolele 10-16, articolele 18 și 19 și articolele 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se aplice și produselor reglementate de prezentul regulament.
- (46) Pentru a menține coerența cadrului juridic de supraveghere a pieței și, în același timp, pentru a asigura o cooperare eficace între rețeaua europeană a autorităților statelor membre competente în domeniul siguranței produselor („Rețeaua pentru siguranța consumatorilor”) prevăzută în prezentul regulament și Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor, în scopul coordonării și cooperării structurate între autoritățile de aplicare a legii din statele membre și Comisie prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020, este necesar ca în activitățile menționate la articolele 11, 12, 13 și 21 din Regulamentul (UE) 2019/1020 să se includă, pe lângă Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor, Rețeaua pentru siguranța consumatorilor.
- (47) Pentru a asigura siguranța produselor, autoritățile naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a completa activitățile tradiționale de supraveghere a pieței axate pe siguranța produselor cu activități de supraveghere a pieței axate pe procedurile interne de verificare a conformității instituite de operatorii economici. Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să poată solicita producătorului să indice ce alte produse – fabricate prin aceeași procedură sau care conțin aceleași componente

³¹ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

considerate a prezenta un risc sau care fac parte din același lot de producție – sunt afectate de același risc.

- (48) Pe baza unor indicatori de realizare care ar permite măsurarea și compararea eficacității statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației Uniunii privind siguranța produselor, ar trebui să se instituie un schimb de informații între statele membre și Comisie cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (49) Ar trebui să existe un schimb eficient, rapid și precis de informații privind produsele periculoase.
- (50) Sistemul Uniunii de informare rapidă (RAPEX) și-a dovedit eficacitatea și eficiența. Acesta permite luarea de măsuri corective în întreaga Uniune în privința produselor care prezintă un risc ce depășește teritoriul unui singur stat membru. Cu toate acestea, pentru o mai mare claritate și o mai bună informare a consumatorilor, este oportun să se modifice abrevierea RAPEX utilizată pentru denumirea sistemului în „Safety Gate”. „Safety Gate” cuprinde un sistem de alertă rapidă pentru produse nealimentare periculoase, prin care autoritățile naționale și Comisia pot face schimb de informații cu privire la astfel de produse, un portal web pentru informarea publicului (portalul „Safety Gate”) și o interfață care să permită întreprinderilor să își respecte obligația de a informa autoritățile și consumatorii cu privire la produsele periculoase („Safety Business Gateway”).
- (51) Statele membre ar trebui să notifice în „Safety Gate” atât măsurile corective obligatorii, cât și măsurile corective voluntare care împiedică, restricționează posibila comercializare a unui produs sau impun condiții specifice privind posibila comercializare a unui produs din cauza unui risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sau, în cazul produselor reglementate de Regulamentul (UE) 2019/1020, din cauza unui risc care afectează, de asemenea, alte interese publice relevante ale utilizatorilor finali.
- (52) În temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020, autoritățile statelor membre trebuie să notifice, prin intermediul sistemului de informare și comunicare menționat la același articol, măsurile adoptate împotriva produselor care intră sub incidența regulamentului respectiv și care prezintă un risc mai puțin grav, în timp ce măsurile corective adoptate cu privire la produsele reglementate de prezentul regulament care prezintă un risc mai puțin grav ar trebui notificate în „Safety Gate”. Statele membre și Comisia ar trebui să pună la dispoziția publicului informații referitoare la riscurile pe care le prezintă produsele pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. Este oportun pentru consumatori și întreprinderi ca toate informațiile privind măsurile corective adoptate împotriva produselor care prezintă un risc să fie incluse în „Safety Gate”, astfel încât informațiile relevante privind produsele periculoase să poată să fie puse la dispoziția publicului prin intermediul portalului „Safety Gate”. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să notifice în „Safety Gate” toate măsurile corective privind produsele care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.
- (53) În cazul în care informațiile trebuie să fie notificate în sistemul de informare și comunicare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020, există posibilitatea ca astfel de notificări să fie transmise direct în „Safety Gate” sau să fie generate în cadrul sistemului de informare și comunicare pentru supravegherea pieței prevăzut la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. În acest scop, Comisia ar trebui să întrețină și să dezvolte în continuare interfața care a fost creată pentru transferul de

informații între sistemul de informare și comunicare și „Safety Gate”, pentru a evita dubla înregistrare a datelor și pentru a facilita un astfel de transfer.

- (54) Comisia ar trebui să întrețină și să dezvolte în continuare portalul web „Safety Business Gateway”, care permite operatorilor economici să își respecte obligațiile de a informa autoritățile de supraveghere a pieței și consumatorii cu privire la produsele periculoase pe care le-au introdus sau le-au pus la dispoziție pe piață. Acest instrument ar trebui, de asemenea, să le permită operatorilor economici să informeze autoritățile de supraveghere a pieței cu privire la accidentele cauzate de produsele pe care le-au introdus sau le-au pus la dispoziție pe piață. Acesta ar trebui să permită un schimb de informații rapid și eficient între operatorii economici și autoritățile naționale și să faciliteze informațiile transmise consumatorilor de către operatorii economici.
- (55) Ar putea exista cazuri în care este necesar să se abordeze un risc grav la nivelul Uniunii și în care riscul respectiv nu poate fi combătut în mod satisfăcător prin măsuri luate de statul membru în cauză sau prin orice altă procedură în temeiul legislației Uniunii. Acesta ar putea fi, în special, cazul noilor riscuri emergente sau al celor care afectează consumatorii vulnerabili. Din acest motiv, Comisia poate adopta măsuri fie din proprie inițiativă, fie la cererea statelor membre. Aceste măsuri ar trebui adaptate la gravitatea și urgența situației. În plus, este necesar să se prevadă un mecanism adecvat prin care Comisia să poată adopta măsuri provizorii imediat aplicabile.
- (56) Determinarea riscului privind un produs și nivelul acestuia se bazează pe o evaluare a riscurilor efectuată de actorii relevanți. Atunci când efectuează evaluarea riscurilor, statele membre ar putea obține rezultate diferite în ceea ce privește prezența unui risc sau nivelul acestuia. Acest lucru ar putea pune în pericol, atât pentru consumatori, cât și pentru operatorii economici, funcționarea corectă a pieței unice și condițiile de concurență echitabile. Prin urmare, statele membre ar trebui să dispună, în mod voluntar, de un mecanism de arbitraj, ceea ce ar permite Comisiei să emită o opinie cu privire la chestiunea în litigiu.
- (57) Rețeaua pentru siguranța consumatorilor consolidează cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește asigurarea respectării normelor în materie de siguranță a produselor. În special, aceasta facilitează activitățile de schimb de informații, organizarea de activități comune de supraveghere a pieței și schimbul de expertiză și de bune practici. Rețeaua pentru siguranța consumatorilor ar trebui să fie reprezentată în mod corespunzător și să participe la activitățile de coordonare și cooperare ale Rețelei Uniunii pentru conformitatea produselor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020, ori de câte ori este necesară o coordonare a activităților care intră în domeniul de aplicare al ambelor regulamente, pentru a asigura eficacitatea acestora.
- (58) Autoritățile de supraveghere a pieței ar putea desfășura activități comune cu alte autorități sau organizații care reprezintă operatorii economici sau utilizatorii finali, în vederea promovării siguranței produselor și a identificării produselor periculoase, inclusiv a celor care sunt oferite spre vânzare online. În acest sens, autoritățile de supraveghere a pieței și Comisia, după caz, ar trebui să se asigure că alegerea produselor și a producătorilor, precum și activitățile desfășurate nu creează situații care ar putea denatura concurența sau ar putea afecta obiectivitatea, independența și imparțialitatea părților.
- (59) Acțiunile de control simultane și coordonate (acțiuni de verificare) sunt acțiuni specifice de asigurare a respectării legislației, care pot spori și mai mult siguranța produselor. În special, ar trebui efectuate acțiuni de verificare atunci când tendințele

pieței, reclamațiile consumatorilor sau alte indicații sugerează că anumite categorii de produse sunt adesea considerate ca prezentând un risc grav.

- (60) Interfața publică a „Safety Gate”, portalul „Safety Gate”, permite publicului larg, inclusiv consumatorilor, operatorilor economici și piețelor online, să fie informat cu privire la măsurile corective luate împotriva produselor periculoase prezente pe piața Uniunii. O secțiune separată a portalului „Safety Gate” le permite consumatorilor să informeze Comisia cu privire la produsele de pe piață care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. După caz, Comisia ar trebui să asigure o monitorizare adecvată, în special prin transmiterea acestor informații autorităților naționale în cauză.
- (61) Atunci când se pun la dispoziția publicului informații privind siguranța produselor, secretul profesional, astfel cum este menționat la articolul 339 din tratat, ar trebui protejat într-un mod care să fie compatibil cu necesitatea asigurării eficienței activităților de supraveghere a pieței și a măsurilor de protecție.
- (62) Atunci când un produs deja vândut consumatorilor se dovedește a fi periculos, ar putea fi necesar ca acesta să fie rechemat, pentru a proteja consumatorii din Uniune. Este posibil ca consumatorii să nu aibă cunoștință de faptul că dețin un produs rechemat. Prin urmare, pentru a spori eficacitatea rechemării, este important ca informațiile în acest sens să parvină unui număr cât mai mare de consumatori vizați. Contactul direct este cea mai eficientă metodă de creștere a gradului de sensibilizare a consumatorilor cu privire la rechemări și de încurajare a acțiunilor. Acesta este, de asemenea, canalul de comunicare preferat pentru toate grupurile de consumatori. Pentru a garanta siguranța consumatorilor, este important ca aceștia să fie informați într-un mod rapid și fiabil. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să utilizeze datele clienților de care dispun pentru a informa consumatorii cu privire la rechemările și avertismentele de securitate legate de produsele pe care le-au achiziționat. Prin urmare, este necesar ca operatorilor economici să li se impună obligația legală de a utiliza orice date ale clienților aflate deja la dispoziția lor pentru a informa consumatorii cu privire la rechemări și la avertismentele de securitate. În acest sens, operatorii economici se vor asigura că includ posibilitatea de a contacta direct clienții în cazul unei rechemări sau al unui avertisment de securitate care îi afectează în programele existente de fidelizare a clienților și în sistemele de înregistrare a produselor, prin care li se solicită clienților, după ce au achiziționat un produs, să comunice producătorului, în mod voluntar, anumite informații, cum ar fi numele, datele de contact, modelul produsului sau numărul de serie.
- (63) O treime dintre consumatori continuă să utilizeze produse periculoase, în pofida faptului că au luat cunoștință de existența unui anunț de rechemare, în special deoarece anunțurile de rechemare sunt redactate într-un mod complex sau reduc la minimum riscul în cauză. Prin urmare, anunțul de rechemare ar trebui să fie clar, transparent și să descrie în mod clar riscul în cauză, evitând orice termeni, expresii sau alte elemente care ar putea reduce percepția consumatorilor cu privire la risc. De asemenea, consumatorii ar trebui să poată obține mai multe informații, dacă este necesar, prin intermediul unui număr de telefon gratuit sau al altui instrument interactiv.
- (64) Pentru a încuraja răspunsul consumatorilor la rechemări, este, de asemenea, important ca acțiunile necesare din partea consumatorilor să fie cât mai simple posibil și ca măsurile reparatorii oferite să fie eficiente, gratuite și prompte. Directiva (UE)

2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului³² oferă consumatorilor măsuri reparatorii contractuale în cazul unei neconformități a bunurilor care exista la momentul livrării și care a devenit evidentă în decursul perioadei de răspundere contractuală. Operatorul economic responsabil cu rechemarea ar trebui să ofere consumatorului măsuri reparatorii similare.

- (65) În scopul de a înlesni aplicarea eficace și consecventă a cerinței generale de siguranță prevăzute în prezentul regulament, este important să se utilizeze standardele europene care vizează anumite produse și riscuri, astfel încât un produs care respectă un astfel de standard european, ale cărui referințe sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, să fie considerat conform cu cerința menționată.
- (66) În cazul în care constată că este necesar un standard european care să asigure conformitatea anumitor produse cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament, Comisia ar trebui să aplice dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului³³ pentru a solicita uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze sau să identifice un standard adecvat care să asigure că produsele care îl respectă sunt considerate sigure.
- (67) Anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 ar trebui modificate pentru a ține seama de particularitățile prezentului regulament și, în special, de necesitatea de a defini cerințele specifice de siguranță în temeiul prezentului regulament înainte de a transmite cererea organizației de standardizare europene.
- (68) Odată cu adaptarea Regulamentului (UE) nr. 1025/2012, ar trebui introdusă o procedură specifică pentru adoptarea cerințelor specifice de siguranță, cu sprijinul comitetului specializat prevăzut în prezentul regulament.
- (69) Standardele europene ale căror referințe au fost publicate în conformitate cu Directiva 2001/95/CE ar trebui să ofere în continuare prezumția de conformitate cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament. Cererile de standardizare emise de Comisie în conformitate cu Directiva 2001/95/CE ar trebui considerate drept cereri de standardizare emise în conformitate cu prezentul regulament.
- (70) Uniunea ar trebui să fie în măsură să coopereze și să facă schimb de informații referitoare la siguranța produselor cu autoritățile de reglementare din țări terțe sau cu organizații internaționale în cadrul acordurilor încheiate între Comisie și țări terțe sau organizații internaționale. O astfel de cooperare și un astfel de schimb de informații ar trebui să respecte normele Uniunii în materie de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal.
- (71) Pentru a avea un efect disuasiv semnificativ asupra operatorilor economici și a piețelor online, astfel încât să se prevină introducerea pe piață de produse periculoase,

³² Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22. 5. 2019, p. 28).

³³ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14. 11. 2012, p. 12).

sanctiunile ar trebui să țină seama de tipul de încălcare, de avantajul posibil pentru operatorul economic sau piața online și de tipul și gravitatea prejudiciului suferit de consumator. În plus, un nivel omogen al sancțiunilor este important pentru a asigura condiții de concurență echitabile, evitând ca operatorii economici sau piețele online să își concentreze activitățile pe teritorii în care nivelul sancțiunilor este mai scăzut.

- (72) Atunci când se impun sancțiuni, ar trebui să se acorde atenția cuvenită naturii, gravității și duratei încălcării în cauză. Aplicarea de sancțiuni ar trebui să fie proporțională și conformă cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei drepturilor fundamentale.
- (73) Pentru a facilita aplicarea mai consecventă a sancțiunilor, ar trebui incluse criterii comune neexhaustive și orientative pentru aplicarea sancțiunilor. Criteriile respective ar trebui să includă durata sau efectele în timp ale încălcării, precum și natura și gravitatea acesteia, în special nivelul de risc la care este expus consumatorul. Încălcările repetate de către același autor indică o tendință de a săvârși astfel de încălcări și constituie, așadar, un indicator semnificativ al gravității comportamentului și, în consecință, al necesității unor sancțiuni mai severe pentru obținerea efectului de descurajare. Ar trebui luate în considerare beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate ca urmare a încălcării, dacă sunt disponibile date relevante. De asemenea, ar trebui să se țină seama și de alți factori agravanți sau atenuanți aplicabili circumstanțelor cazului.
- (74) Pentru a asigura o mai mare coerență, ar trebui inclusă o listă a tipurilor de încălcări care ar trebui să facă cel puțin obiectul unor sancțiuni.
- (75) Efectul disuasiv al sancțiunilor ar trebui consolidat prin posibilitatea de a publica informațiile referitoare la sancțiunile impuse de statele membre. În cazul în care aceste sancțiuni sunt aplicate persoanelor fizice sau includ date cu caracter personal, acestea pot fi publicate într-un mod care respectă cerințele privind protecția datelor, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ și în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵. Raportul anual privind sancțiunile impuse de statele membre ar trebui să contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile și la prevenirea încălcărilor repetate. Din motive de securitate juridică și în conformitate cu principiul proporționalității, ar trebui să se specifice situațiile în care nu ar trebui să aibă loc o publicare. În ceea ce privește persoanele fizice, datele cu caracter personal ar trebui publicate numai în circumstanțe excepționale justificate de gravitatea încălcării, de exemplu atunci când a fost impusă o sancțiune unui operator economic al cărui nume corespunde unei persoane fizice, iar operatorul economic respectiv a încălcat în mod repetat cerința generală de siguranță a produselor.
- (76) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să adopte cerințe specifice de siguranță, să stabilească indicatorii de realizare pe baza cărora

³⁴ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³⁵ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

statele membre trebuie să comunice date cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament, să adopte modalitățile și procedurile privind schimbul de informații referitoare la măsurile comunicate prin intermediul „Safety Gate” și criteriile de evaluare a nivelului riscurilor, să ia măsuri în ceea ce privește produsele care prezintă un risc grav, să adopte modalitățile de transmitere a informațiilor către consumatori prin intermediul portalului „Safety Gate”, să stabilească cerințele de înregistrare a produselor în scopul rechemării și să adopte modelul de anunț de rechemare. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶.

- (77) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător, legate de sănătatea și siguranța consumatorilor, motive imperioase de urgență impun acest lucru.
- (78) Pentru a menține un nivel ridicat de sănătate și siguranță a consumatorilor, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat în ceea ce privește identificarea și trasabilitatea produselor care prezintă un potențial risc grav pentru sănătate și siguranță. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁷. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (79) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea unui nivel ridicat și consecvent de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor, menținând în același timp unitatea pieței unice, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere necesitatea unui grad ridicat de colaborare și coordonare a acțiunilor între autoritățile competente ale statelor membre și a unui mecanism de schimb rapid și eficient de informații privind produsele periculoase în Uniune, ci, dat fiind caracterul specific al problemei, care afectează întreaga Uniune, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (80) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament ar trebui să fie conformă cu Regulamentele (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725. Atunci când consumatorii raportează un produs în „Safety Gate”, vor fi stocate numai acele date cu caracter personal care sunt necesare pentru raportarea produsului periculos și timp de cel mult cinci ani de la înregistrarea acestor date. Producătorii și importatorii ar trebui să păstreze registrul reclamațiilor consumatorilor numai atât timp cât acest lucru este necesar în scopul prezentului regulament. În cazul în care producătorii și

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

³⁷ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

importatorii sunt persoane fizice, aceștia ar trebui să își dezvăluie numele pentru a se asigura că consumatorul este în măsură să identifice produsul în scopul trasabilității.

- (81) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la XX XXXX³⁸.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește norme esențiale privind siguranța produselor de consum introduse sau puse la dispoziție pe piață.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică produselor definite la articolul 3 primul paragraf, introduse sau puse la dispoziție pe piață, în măsura în care în normele dreptului Uniunii care reglementează siguranța produselor în cauză nu există dispoziții specifice care au același obiectiv.

În cazul în care produsele sunt supuse unor cerințe de siguranță specifice impuse de legislația Uniunii, prezentul regulament se aplică numai aspectelor și riscurilor sau categoriilor de riscuri care nu sunt acoperite de acele cerințe.

În special, în ceea ce privește produsele care fac obiectul unor cerințe specifice impuse de legislația de armonizare a Uniunii, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 25,

- (a) capitolul II nu se aplică în măsura în care sunt vizate riscurile sau categoriile de riscuri acoperite de legislația de armonizare a Uniunii;
- (b) capitolul III secțiunea 1, capitolele V și VII, capitolele IX-XI nu se aplică.

2. Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) medicamentelor de uz uman sau veterinar;
- (b) alimentelor;
- (c) hranei pentru animale;
- (d) plantelor și animalelor vii, organismelor modificate genetic și microorganismelor modificate genetic utilizate în condiții de izolare, precum și produselor de origine vegetală și animală direct legate de reproducerea lor viitoare;
- (e) subproduselor de origine animală și produselor derivate;

³⁸ ...

- (f) produselor de protecție a plantelor;
 - (g) echipamentelor cu care se deplasează sau călătoresc consumatorii și care sunt exploatare de un furnizor de servicii în contextul unui serviciu furnizat consumatorilor;
 - (h) aeronavelor menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1139;
 - (i) antichităților.
3. Prezentul regulament se aplică produselor introduse sau puse la dispoziție pe piață, indiferent dacă sunt noi, utilizate, reparate sau recondiționate. Prezentul regulament nu se aplică produselor care necesită să fie reparate sau recondiționate înainte de a fi utilizate, în cazul în care aceste produse sunt puse la dispoziție pe piață ca atare.
 4. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor prevăzute de dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor.
 5. Prezentul regulament se aplică ținând seama în mod corespunzător de principiul precauției.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „produs” înseamnă orice articol interconectat sau nu cu alte articole, furnizat sau pus la dispoziție, contra cost sau gratuit, în cursul unei activități comerciale, inclusiv în contextul furnizării unui serviciu – care este destinat consumatorilor sau care poate, în condiții care pot fi prevăzute în mod rezonabil, să fie utilizat de consumatori chiar dacă nu le este destinat;
2. „produs sigur” înseamnă orice produs care, în condiții de utilizare ori utilizare greșită normale sau care pot fi prevăzute în mod rezonabil, inclusiv pe durata efectivă de utilizare, nu prezintă niciun risc sau prezintă doar riscurile minime compatibile cu utilizarea produsului, considerate ca fiind acceptabile și respectând un nivel ridicat de protecție a siguranței și a sănătății consumatorilor;
3. „produs periculos” înseamnă orice produs care nu este conform cu definiția „produsului sigur”;
4. „risc” înseamnă combinația dintre probabilitatea apariției unui pericol de vătămare și gradul de gravitate a respectivei vătămări;
5. „risc grav” înseamnă un risc pentru care, pe baza unei evaluări a riscurilor și luând în considerare utilizarea normală și previzibilă a produsului, combinația dintre probabilitatea apariției unui pericol de vătămare și gradul de severitate a respectivei vătămări necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv cazurile în care efectele riscului nu sunt imediate;
6. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare, pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
7. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;

8. „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs ori dispune proiectarea sau fabricarea unui produs și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială proprie;
9. „reprezentant autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a primit un mandat scris din partea unui producător pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specifice;
10. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care introduce un produs dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
11. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune un produs la dispoziție pe piață;
12. „prestator de servicii de e-fulfillment” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce oferă, în cursul activității comerciale, cel puțin două dintre următoarele servicii: depozitare, ambalare, adresare și expediere fără a avea proprietatea asupra produselor respective, cu excepția serviciilor poștale definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁹, a serviciilor de livrare de colete definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰ și a oricăror alte servicii poștale sau de transport de mărfuri;
13. „operator economic” înseamnă producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, prestatorul de servicii de e-fulfillment sau orice altă persoană fizică sau juridică ce face obiectul obligațiilor referitoare la fabricarea produselor, punându-le la dispoziție pe piață în conformitate cu prezentul regulament;
14. „piață online” înseamnă un furnizor de servicii intermediare care utilizează software, inclusiv un site web, o parte a unui site web sau o aplicație, operat de un comerciant sau în numele acestuia, care permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu alți comercianți sau consumatori pentru vânzarea de produse care intră sub incidența prezentului regulament;
15. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site web, o parte a unui site sau o aplicație, care este operat de un operator economic sau în numele acestuia și care servește pentru a oferi utilizatorilor finali acces la produsele operatorului economic;
16. „utilizator final” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce are reședința sau este stabilită în Uniune, căreia i s-a pus la dispoziție un produs în calitate de consumator, în afara oricărei activități comerciale, de afaceri, meșteșugărești sau profesionale ori în calitate de utilizator final profesional, în cursul activităților sale industriale sau profesionale;
17. „standard european” înseamnă un standard european conform definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
18. „standard internațional” înseamnă un standard internațional astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

³⁹ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, 21.1.1998, p. 14).

⁴⁰ Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete (JO L 112, 2.5.2018, p. 19.)

19. „standard național” înseamnă un standard național astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
20. „organizație de standardizare europeană” înseamnă o organizație de standardizare europeană astfel cum este menționată în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
21. „supraveghere a pieței” înseamnă activitățile desfășurate și măsurile luate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru a se asigura că produsele sunt conforme cu cerințele stabilite în prezentul regulament;
22. „autoritate de supraveghere a pieței” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) 2019/1020 ca fiind responsabilă cu organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a pieței pe teritoriul aceluia stat membru;
23. „rechemare” înseamnă orice măsură care are drept scop returnarea unui produs care a fost pus deja la dispoziția consumatorului;
24. „retragere” înseamnă orice măsură care are drept scop împiedicarea punerii la dispoziție pe piață a unui produs din lanțul de aprovizionare;
25. „legislația de armonizare a Uniunii” înseamnă legislația Uniunii enumerată în anexa I la Regulamentul (UE) 2019/1020 și orice alt act legislativ al Uniunii care armonizează condițiile de comercializare a produselor cărora li se aplică regulamentul respectiv.

Articolul 4

Vânzările la distanță

1. Produsele oferite spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță sunt considerate ca fiind puse la dispoziție pe piață în cazul în care oferta este destinată consumatorilor din Uniune. O ofertă de vânzare este considerată a fi destinată consumatorilor din Uniune dacă operatorul economic relevant își direcționează activitățile, prin orice mijloace, către unul sau mai multe state membre.
2. Pentru a stabili dacă o ofertă este destinată consumatorilor din Uniune, se iau în considerare următoarele criterii neexhaustive:
 - (a) utilizarea unei limbi oficiale sau a unei monede oficiale a unui stat membru;
 - (b) un nume de domeniu înregistrat într-unul dintre statele membre;
 - (c) zonele geografice în care pot fi expediate produsele.

CAPITOLUL II

Cerințe de siguranță

Articolul 5

Cerința generală de siguranță

Operatorii economici introduc sau pun la dispoziție pe piața Uniunii numai produse sigure.

Articolul 6

Prezumția de siguranță

1. În sensul prezentului regulament, un produs este considerat a fi conform cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 în următoarele cazuri:
 - (a) dacă respectă standardele europene relevante sau părți ale acestora în ceea ce privește riscurile și categoriile de risc acoperite, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
 - (b) dacă, în absența standardelor europene menționate la litera (a), în ceea ce privește riscurile acoperite de cerințele de sănătate și siguranță prevăzute în legislația statului membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață, produsul este conform cu respectivele cerințe naționale.
2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc cerințele specifice de siguranță necesare pentru a se asigura că produsele care sunt conforme cu standardele europene îndeplinesc cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (3).
3. Cu toate acestea, prezumția de siguranță prevăzută la alineatul (1) nu împiedică autoritățile de supraveghere a pieței să ia măsuri în temeiul prezentului regulament în cazul în care există dovezi că, în pofida conformității, produsul este periculos.

Articolul 7

Aspecte avute în vedere la evaluarea siguranței produselor

1. În cazul în care prezumția de siguranță prevăzută la articolul 5 nu se aplică, se iau în considerare următoarele aspecte, în special atunci când se evaluează dacă un produs este sigur:
 - (a) caracteristicile produsului, inclusiv proiectarea, caracteristicile tehnice, compoziția, ambalajul, instrucțiunile de asamblare și, acolo unde este cazul, cele de instalare și întreținere;
 - (b) efectul asupra altor produse, în cazurile în care se poate prevedea în mod rezonabil că produsul care urmează să fie evaluat va fi utilizat împreună cu alte produse, inclusiv interconectarea produselor între ele;
 - (c) efectul pe care alte produse l-ar putea avea asupra produsului care urmează să fie evaluat, inclusiv efectul elementelor neîncorporate, menite să determine, să modifice sau să completeze modul în care funcționează un alt produs care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, de care trebuie să se țină seama la evaluarea siguranței celui alt produs;
 - (d) prezentarea produsului, etichetarea, orice avertismente și instrucțiuni referitoare la utilizarea și eliminarea sa în condiții de siguranță, precum și orice altă mențiune sau informație referitoare la produs;
 - (e) categoriile de consumatori expuși riscurilor atunci când utilizează produsul, în special consumatorii vulnerabili, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu handicap;
 - (f) aspectul exterior al produsului și în special cazul în care un produs, deși nu este un produs alimentar, se aseamănă cu un produs alimentar și ar putea fi confundat cu acesta pe baza formei, a mirosului, a culorii, a aspectului exterior,

- a ambalajului, a etichetării, a volumului, a dimensiunii sau a altor caracteristici ale sale;
- (g) faptul că, deși nu este conceput sau nu este destinat utilizării de către copii, produsul se aseamănă cu un obiect recunoscut în general ca fiind atrăgător pentru copii sau destinat folosirii de către aceștia, ca urmare a proiectării, ambalajului și caracteristicilor sale;
 - (h) caracteristicile de securitate cibernetică adecvate, necesare pentru a proteja produsul împotriva influențelor externe, inclusiv a părților terțe răuvoitoare, atunci când o astfel de influență ar putea avea un impact asupra siguranței produsului;
 - (i) funcționalitățile evolutive, de învățare și predictive ale unui produs.
2. Posibilitatea de a obține niveluri de siguranță superioare sau disponibilitatea altor produse cu un grad mai mic de risc nu constituie motive pentru a considera că un produs nu este sigur.
3. În sensul alineatului (1), atunci când se evaluează dacă un produs este sigur, se au în vedere, dacă este cazul, următoarele aspecte, în special:
- (a) alte standarde europene decât cele ale căror trimiteri au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
 - (b) standardele internaționale;
 - (c) acordurile internaționale;
 - (d) sistemele de certificare voluntare sau cadrele similare de evaluare a conformității de către terți, în special cele concepute pentru a sprijini legislația Uniunii;
 - (e) recomandările sau orientările Comisiei referitoare la evaluarea siguranței produselor;
 - (f) standardele naționale elaborate în statele membre în care produsul este pus la dispoziție;
 - (g) stadiul tehnicii și tehnologia, inclusiv avizele organismelor științifice și ale comitetelor de experți recunoscute;
 - (h) codurile de bune practici în domeniul siguranței produselor, în vigoare în sectorul respectiv;
 - (i) așteptările rezonabile ale consumatorilor în privința siguranței;
 - (j) cerințele de siguranță adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).

CAPITOLUL III

Obligațiile operatorilor economici

Secțiunea 1

Articolul 8

Obligațiile producătorilor

1. Atunci când își introduc produsele pe piață, producătorii se asigură că acestea au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.
2. Producătorii investighează plângerile primite care se referă la produsele pe care le-au pus la dispoziție pe piață și care au fost identificate ca fiind periculoase de către reclamant și păstrează un registru al acestor plângeri, precum și al rechemărilor de produse.

Producătorii pun la dispoziția consumatorilor canale de comunicare, cum ar fi numărul de telefon, adresa electronică sau secțiunea dedicată de pe site-ul lor web, care le permit consumatorilor să depună plângeri și să semnaleze orice accident sau problemă de siguranță legat(ă) de un produs cu care s-au confruntat.

În registrul de plângeri se stochează doar acele date cu caracter personal de care producătorul are nevoie pentru a investiga plângerea cu privire la un presupus produs periculos. Aceste date se păstrează numai atât timp cât este necesar în scopul investigației și nu mai mult de cinci ani de la data la care au fost înregistrate.

3. Producătorii informează distribuitorii, importatorii și piețele online din lanțul de aprovizionare în cauză cu privire la orice problemă de siguranță pe care au identificat-o.
4. Producătorii întocmesc documentația tehnică a produsului. Documentația tehnică trebuie să cuprindă, după caz:
 - (a) o descriere generală a produsului și a proprietăților sale esențiale utile pentru evaluarea siguranței produsului;
 - (b) o analiză a riscurilor posibile legate de produs și soluțiile adoptate pentru eliminarea sau reducerea acestor riscuri, inclusiv rezultatele tuturor testelor efectuate de producător sau de alte părți în numele său;
 - (c) lista standardelor europene menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) sau a celorlalte elemente menționate la articolul 7 alineatul (3), aplicate pentru a îndeplini cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.

În cazul în care oricare dintre standardele europene, cerințele de sănătate și siguranță sau elementele menționate la articolul 7 alineatul (3) au fost aplicate doar parțial, se identifică părțile care au fost aplicate.

5. Producătorii păstrează documentația tehnică timp de zece ani de la introducerea pe piață a produsului și, la cerere, o pun la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței.

6. Producătorii se asigură că produsele lor poartă un număr de tip, lot sau serie ori alt element ce permite identificarea produsului, care să poată fi văzut și citit cu ușurință de consumatori sau, dacă mărimea sau natura produsului nu permite acest lucru, că informațiile necesare sunt furnizate pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.
7. Producătorii indică pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul, numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor comercială înregistrată și adresa poștală și de e-mail la care pot fi contactați. Adresa trebuie să indice un singur punct de contact al producătorului.
8. Producătorii se asigură că produsul lor este însoțit de instrucțiuni și de informații privind siguranța într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, în condițiile stabilite de statul membru în care produsul este pus la dispoziție. Această cerință nu se aplică în cazul în care produsul poate fi utilizat în siguranță și conform destinației prevăzute de producător în lipsa unor astfel de instrucțiuni și informații privind siguranța.
9. Producătorii se asigură că există proceduri care să asigure că producția de serie continuă să fie conformă cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.
10. Producătorii care consideră sau au motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le dețin, că un produs pe care l-au introdus pe piață nu prezintă siguranță, iau de îndată măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea produsului respectiv, inclusiv retragerea sau rechemarea produsului, după caz.
11. Producătorii, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” menționat la articolul 25, avertizează imediat consumatorii cu privire la riscurile pe care un produs pe care îl fabrică le prezintă pentru sănătatea și siguranța consumatorilor și informează imediat în acest sens autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care produsul a fost pus la dispoziție, oferind detalii, în special cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor și cu privire la orice măsură corectivă deja luată.

Articolul 9

Obligațiile reprezentanților autorizați

1. Un producător poate numi, printr-un mandat scris, un reprezentant autorizat.
2. Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător. Mandatul trebuie să permită reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:
 - (a) să transmită unei autorități de supraveghere a pieței, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra siguranța produsului, redactate într-o limbă oficială care poate fi înțeleasă de autoritatea respectivă;
 - (b) să informeze producătorul, în cazul în care are motive să creadă că un produs în cauză prezintă un risc;
 - (c) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor pe care le prezintă produsele care fac obiectul mandatului lor.

Obligațiile importatorilor

1. Înainte de introducerea pe piață a unui produs, importatorii se asigură că produsul respectă cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 8 alineatele (4), (6) și (7).
2. Atunci când un importator consideră sau are motive să creadă că un produs nu este în conformitate cu articolul 5 și articolul 8 alineatele (4), (6) și (7), importatorul nu introduce produsul pe piață înainte ca produsul respectiv să devină conform. În plus, în cazul în care produsul nu prezintă siguranță, importatorul aduce acest lucru la cunoștința producătorului și se asigură că autoritățile de supraveghere a pieței sunt informate în acest sens.
3. Importatorii indică pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul, numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor comercială înregistrată și adresa poștală și de e-mail la care pot fi contactați. Importatorii se asigură că orice etichetă suplimentară aplicată nu acoperă informațiile de pe eticheta aplicată de către producător.
4. Importatorii se asigură că produsul pe care l-au importat este însoțit de instrucțiuni și de informații privind siguranța redactate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, în condițiile stabilite de statul membru în care produsul este pus la dispoziție, cu excepția cazului în care produsul poate fi utilizat în condiții de siguranță și conform destinației prevăzute de producător în lipsa unor astfel de instrucțiuni și informații privind siguranța.
5. Importatorii se asigură că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează respectarea cerinței generale de siguranță prevăzute la articolul 5 și conformitatea produsului respectiv cu articolul 8 alineatele (6) și (7).
6. Importatorii investighează plângerile referitoare la produsele pe care le-au pus la dispoziție pe piață și înregistrează aceste plângeri, precum și rechemările de produse, în registrul menționat la articolul 8 alineatul (2) primul paragraf sau în propriul lor registru. Importatorii informează producătorul și distribuitorii cu privire la investigația efectuată și la rezultatele acesteia.

Importatorii asigură punerea la dispoziția consumatorilor a canalelor de comunicare menționate la articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf, permițându-le acestora să depună plângeri și să comunice orice accident sau problemă de siguranță legate de produs cu care s-au confruntat. În cazul în care astfel de canale nu sunt disponibile, importatorul le instituie.

În registrul de plângeri se stochează doar acele date cu caracter personal de care importatorul are nevoie pentru a investiga plângerea cu privire la un presupus produs periculos. Aceste date se păstrează numai atât timp cât este necesar în scopul investigației și nu mai mult de cinci ani de la data la care au fost înregistrate.
7. Importatorii cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței și cu producătorul pentru a se asigura că produsul este sigur.
8. Importatorii care consideră sau au motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le dețin, că un produs pe care l-au introdus pe piață nu prezintă siguranță, informează imediat producătorul și se asigură că sunt adoptate măsurile corective necesare pentru asigurarea conformității produsului, inclusiv retragerea produsului de pe piață

sau rechemarea acestuia, după caz. În cazul în care astfel de măsuri nu au fost adoptate, importatorul le adoptă. Importatorii se asigură că, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” menționat la articolul 25, consumatorii sunt alertați imediat și efectiv cu privire la riscuri, dacă este cazul, și că autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul sunt informate imediat în acest sens, oferind detalii, în special cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor și la orice măsură corectivă deja luată.

9. Importatorii păstrează documentația tehnică menționată la articolul 8 alineatul (4) pentru o perioadă de 10 ani de la introducerea produsului pe piață și, la cerere, o pun la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței.

Articolul 11

Obligațiile distribuitorilor

1. Înainte de punerea la dispoziție pe piață a unui produs, distribuitorii verifică dacă producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 8 alineatele (6), (7) și (8) și la articolul 10 alineatele (3) și (4), după caz.
2. Distribuitorii se asigură că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitizează respectarea cerinței generale de siguranță prevăzute la articolul 5 și conformitatea acestuia cu articolul 8 alineatele (6), (7) și (8) și cu articolul 10 alineatele (3) și (4), după caz.
3. Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le dețin, că un produs nu este conform cu dispozițiile menționate la alineatul (2), nu pun produsul la dispoziție pe piață înainte ca acesta să devină conform. În plus, în cazul în care produsul nu prezintă siguranță, distribuitorul informează imediat producătorul sau importatorul, după caz, în acest sens și se asigură că autoritățile de supraveghere a pieței sunt informate prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” menționat la articolul 25.
4. Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le dețin, că un produs pe care l-au pus la dispoziție pe piață nu prezintă siguranță sau nu este în conformitate cu articolul 8 alineatele (6), (7) și (8) și articolul 10 alineatele (3) și (4), după caz, se asigură că sunt adoptate măsurile corective necesare pentru asigurarea conformității produsului, inclusiv retragerea produsului de pe piață sau rechemarea acestuia, după caz. În plus, în cazul în care produsul nu prezintă siguranță, distribuitorii informează imediat producătorul sau importatorul, după caz, în acest sens și se asigură că, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” menționat la articolul 25, autoritățile de supraveghere a pieței din statul membru în care au pus la dispoziție produsul sunt informate în acest sens, oferind detalii, în special cu privire la riscul pentru sănătate și siguranță și la orice măsură corectivă luată.

Articolul 12

Cazurile în care obligațiile producătorilor se aplică altor operatori economici

1. O persoană fizică sau juridică, alta decât producătorul, care modifică substanțial produsul este considerată producător în sensul prezentului regulament și este supusă obligațiilor producătorului prevăzute la articolul 8 pentru partea produsului afectată

de modificare sau pentru întregul produs dacă modificarea substanțială are un impact asupra siguranței produsului.

2. Se consideră că o modificare este substanțială în cazul în care sunt îndeplinite următoarele trei criterii:
 - (a) modificarea modifică funcțiile, tipul sau performanțele preconizate ale produsului într-un mod care nu a fost prevăzut în evaluarea inițială a riscurilor produsului;
 - (b) natura pericolului s-a schimbat sau nivelul de risc a crescut ca urmare a modificării;
 - (c) modificările nu au fost efectuate de consumator pentru uzul propriu.

Articolul 13

Procese interne pentru siguranța produselor

Operatorii economici se asigură că dispun de procese interne privind siguranța produselor, care să le permită să respecte cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.

Articolul 14

Cooperarea operatorilor economici cu autoritățile de supraveghere a pieței

1. Operatorii economici cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește măsurile care ar putea elimina sau reduce riscurile prezentate de produsele care au fost puse la dispoziție pe piață de către acești operatori.
2. La cererea unei autorități de supraveghere a pieței, operatorul economic furnizează toate informațiile necesare, în special:
 - (a) o descriere completă a riscului pe care produsul îl prezintă;
 - (b) o descriere a tuturor măsurilor corective adoptate pentru combaterea riscului.
3. De asemenea, la cerere, operatorii economici identifică persoanele de mai jos și comunică informațiile referitoare la acestea:
 - (a) oricare operator economic care le-a furnizat produsul;
 - (b) oricare operator economic căruia i-au furnizat produsul.
4. Operatorii economici trebuie să fie în măsură să prezinte informațiile prevăzute la alineatul (2) timp de zece ani de la data la care le-a fost furnizat produsul și timp de zece ani de la data la care au furnizat produsul, după caz.
5. Operatorii economici se asigură că măsura corectivă luată este eficace în eliminarea sau atenuarea riscurilor. Autoritățile de supraveghere a pieței pot solicita operatorilor economici să prezinte rapoarte periodice privind progresele înregistrate și să decidă dacă sau când măsura corectivă poate fi considerată finalizată.

Articolul 15

Persoana responsabilă pentru produsele introduse pe piața Uniunii

1. Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică, de asemenea, produselor reglementate de prezentul regulament. În sensul prezentului regulament, trimiterea la „legislația de armonizare a Uniunii” de la articolul 4

alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citesc ca trimiteri la „Regulamentul [...]”.

2. În plus față de sarcinile menționate la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020, operatorul economic menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 efectuează periodic testări prin eșantionare ale produselor selectate aleatoriu care au fost puse la dispoziție pe piață. În cazul în care produsele puse la dispoziție pe piață au făcut obiectul unei decizii a Comisiei adoptate în temeiul articolului 26 alineatul (1) din prezentul regulament, operatorul economic menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 efectuează, cel puțin o dată pe an, pe întreaga durată a deciziei, testări reprezentative prin eșantionare a produselor puse la dispoziție pe piață, alese sub controlul unui responsabil judiciar sau al oricărei persoane calificate desemnate de statul membru în care se află operatorul economic.
3. Pe produs sau pe ambalajul acestuia, pe colet sau pe un document de însoțire se indică numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată și datele de contact, inclusiv adresa poștală și de e-mail, ale operatorului economic menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Articolul 16

Informarea operatorilor economici

Statele membre instituie proceduri pentru a le furniza operatorilor economici, gratuit și la cererea acestora, informații cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 17

Trasabilitatea produselor

1. Pentru anumite produse, categorii sau grupuri de produse care sunt susceptibile de a prezenta un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, pe baza accidentelor înregistrate pe portalul „Safety Business Gateway”, a statisticilor „Safety Gate”, a rezultatelor activităților comune privind siguranța produselor și a altor indicatori sau dovezi relevante, Comisia poate solicita operatorilor economici care introduc și pun la dispoziție aceste produse pe piață să instituie sau să adere la un sistem de trasabilitate.
2. Sistemul de trasabilitate constă în colectarea și stocarea datelor, inclusiv prin mijloace electronice, care permit identificarea produsului, a componentelor acestuia sau a operatorilor economici implicați în lanțul său de aprovizionare, precum și în modalitățile de afișare și de accesare a datelor respective, inclusiv plasarea unui suport de date pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentele însoțitoare.
3. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 41, acte delegate de completare a prezentului regulament prin:
 - (a) stabilirea produselor, a categoriilor sau a grupurilor de produse sau componente susceptibile de a prezenta un risc important pentru sănătatea și siguranța persoanelor, astfel cum se menționează la alineatul (1). Comisia precizează în actele delegate în cauză dacă a utilizat metodologia analizei de

risc prevăzută în Decizia (UE) 2019/417 a Comisiei⁴¹ sau, dacă această metodologie nu este adecvată pentru produsul în cauză, oferă o descriere detaliată a metodologiei utilizate;

- (b) precizarea tipului de date pe care operatorii economici trebuie să le colecteze și stocheze prin intermediul sistemului de trasabilitate menționat la alineatul (2);
 - (c) modalitățile de afișare și de accesare a datelor, inclusiv prin plasarea unui suport de date pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentele însoțitoare, astfel cum se menționează la alineatul (2).
4. Atunci când adoptă măsurile menționate la alineatul (3), Comisia ia în considerare:
- (a) raportul cost-eficacitate al măsurilor, inclusiv impactul acestora asupra întreprinderilor, în special asupra întreprinderilor mici și mijlocii;
 - (b) compatibilitatea cu sistemele de trasabilitate disponibile la nivelul Uniunii sau la nivel internațional.

Secțiunea 2

Articolul 18

Obligațiile operatorilor economici în cazul vânzărilor la distanță

În cazul în care produsele sunt puse la dispoziție pe piață online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță de către operatorii economici relevanți, oferta relevantă a produsului trebuie să indice în mod clar și vizibil cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală sau de e-mail la care acesta poate fi contactat;
- (b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale persoanei responsabile în sensul articolului 15 alineatul (1);
- (c) informații pentru identificarea produsului, inclusiv tipul și, dacă este disponibil, numărul lotului sau numărul de serie și orice alt identificator de produs;
- (d) orice avertisment sau informație privind siguranța care urmează să fie aplicat(ă) pe produs sau să îl însoțească în conformitate cu prezentul regulament sau cu legislația aplicabilă de armonizare a Uniunii, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori.

Articolul 19

Obligațiile operatorilor economici în caz de accidente sau de probleme de siguranță legate de produse

⁴¹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/417 a Comisiei din 8 noiembrie 2018 de stabilire a liniilor directoare pentru gestionarea Sistemului de informare rapidă al Uniunii Europene, „RAPEX”, înființat în temeiul articolului 12 din Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, precum și a sistemului său de notificare (JO L 73, 15.3.2019, p. 121).

1. Producătorul se asigură că, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” menționat la articolul 25, un accident cauzat de un produs introdus sau pus la dispoziție pe piață este notificat, în termen de două zile lucrătoare de la data la care a luat cunoștință de accident, autorităților competente din statul membru în care a avut loc accidentul. Notificarea include tipul și numărul de identificare al produsului, precum și împrejurările accidentului, dacă sunt cunoscute. Producătorul notifică, la cerere, autorităților competente orice alte informații relevante.
2. Importatorii și distribuitorii care au cunoștință de un accident cauzat de un produs pe care l-au introdus sau pus la dispoziție pe piață informează producătorul, care poate solicita importatorului sau unuia dintre distribuitori să efectueze notificarea în acest sens.

CAPITOLUL IV

Piețele online

Articolul 20

Obligațiile specifice ale piețelor online legate de siguranța produselor

1. Piețele online instituie un punct unic de contact care să permită comunicarea directă cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în ceea ce privește aspectele legate de siguranța produselor, în special pentru ordinele referitoare la ofertele de produse periculoase.

Piețele online trebuie să se înregistreze pe portalul „Safety Gate” și să indice pe portal informațiile privind punctul lor unic de contact.

2. În ceea ce privește competențele conferite de statele membre în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1020, statele membre conferă autorităților lor de supraveghere a pieței, pentru toate produsele care intră sub incidența prezentului regulament, competența de a emite ordine care să impună unei piețe online să elimine din interfața sa online conținutul ilegal specific referitor la un produs periculos, să blocheze accesul la acesta sau să afișeze un avertisment explicit către utilizatorii finali atunci când aceștia accesează conținutul respectiv. Astfel de ordine trebuie să conțină o expunere a motivelor și să specifice una sau mai multe adrese uniforme exacte pentru localizarea resurselor și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal în cauză. Ordinele în cauză pot fi transmise prin intermediul portalului „Safety Gate”.

Piețele online iau măsurile necesare pentru a primi și a prelucra ordinele emise în conformitate cu prezentul alineat. Odată primit ordinul emis, piețele online iau măsuri fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea ordinului, în statul membru în care funcționează piața online. Piețele online informează autoritatea emitentă de supraveghere a pieței cu privire la măsurile luate pentru a da curs ordinului, utilizând datele de contact ale autorității de supraveghere a pieței publicate în „Safety Gate”.

3. Piețele online iau în considerare informațiile periodice privind produsele periculoase notificate de autoritățile de supraveghere a pieței în conformitate cu articolul 24, primite prin intermediul portalului „Safety Gate”, în scopul aplicării măsurilor lor voluntare menite să detecteze, să identifice, să elimine sau să blocheze accesul la conținutul ilegal care se referă la produsele periculoase oferite pe piețele lor, după

caz. Piețele online informează autoritatea care a emis notificarea în „Safety Gate” cu privire la măsurile luate, utilizând datele de contact ale autorității de supraveghere a pieței publicate în „Safety Gate”.

4. Piețele online oferă, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare, în statul membru în care funcționează piața online, un răspuns adecvat la notificările referitoare la aspecte legate de siguranța produselor și la produsele periculoase primite în conformitate cu [articolul 14] din Regulamentul (UE) [.../...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.
5. În sensul cerințelor de la articolul 22 alineatul (7) din Regulamentul (UE) [.../...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE, piețele online trebuie să conceapă și să își organizeze interfața online într-un mod care să le permită comercianților să furnizeze informațiile de mai jos pentru fiecare produs oferit și care să asigure faptul că acestea sunt afișate în listarea produsului sau că pot fi accesate cu ușurință de către consumatori în listarea produsului:
 - (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală sau de e-mail la care acesta poate fi contactat;
 - (b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale persoanei responsabile în sensul articolului 15 alineatul (1);
 - (c) informații pentru identificarea produsului, inclusiv tipul și, dacă este disponibil, numărul lotului sau numărul de serie și orice alt identificator de produs;
 - (d) orice avertisment sau informație privind siguranța care urmează să fie aplicat(ă) pe produs sau să îl însoțească în conformitate cu prezentul regulament sau cu legislația aplicabilă de armonizare a Uniunii, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori.
6. Piețele online cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței și cu operatorii economici relevanți pentru a facilita orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru reducerea riscurilor pe care le prezintă un produs care este sau a fost oferit spre vânzare online prin intermediul serviciilor lor. Această cooperare cuprinde, în special:
 - (a) cooperarea pentru a asigura rechemarea efectivă a produselor, inclusiv prin abținerea de la crearea de obstacole în calea rechemării produselor;
 - (b) informarea autorităților de supraveghere a pieței cu privire la orice acțiune întreprinsă;
 - (c) cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii de la nivel național și de la nivelul Uniunii, inclusiv cu Oficiul European de Luptă Antifraudă, prin schimburi periodice și structurate de informații privind ofertele care au fost eliminate în temeiul prezentului articol de către piețele online;
 - (d) permiterea accesului la interfețele lor pentru instrumentele online exploatate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru identificarea produselor periculoase;

- (e) la cererea autorităților de supraveghere a pieței, atunci când piețele online sau vânzătorii online au creat obstacole tehnice în calea extragerii de date din interfețele lor online (*data scraping*), autorizarea extragerii acestor date în scopul asigurării siguranței produselor, pe baza parametrilor de identificare furnizați de autoritățile de supraveghere a pieței solicitante.

CAPITOLUL V

Supravegherea pieței și punerea în aplicare

Articolul 21

Supravegherea pieței

1. Articolele 10-16, 18, 19 și 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică produselor reglementate de prezentul regulament.
2. În sensul prezentului regulament, Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică după cum urmează:
 - (a) trimerile la „legislația de armonizare a Uniunii” de la articolele 10-16, 18, 19 și 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citesc ca trimeri la „prezentul regulament”;
 - (b) trimerile la „legislația respectivă și [...] prezentul regulament” de la articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citește „Regulamentul [...]”;
 - (c) trimerile la „Rețea” de la articolele 10-16, 18, 19 și 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citesc ca trimeri la „Rețea și Rețeaua pentru siguranța consumatorilor menționată la articolul 28 din prezentul regulament”;
 - (d) trimerile la „neconformitate” de la articolele 10-16, 18, 19 și 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citesc ca trimeri la „nerespectarea prezentului regulament”;
 - (e) trimerile la „articolul 41” de la articolul 14 alineatul (4) litera (i) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citește ca trimeri la „articolul 40 din prezentul regulament”;
 - (f) trimerile la „articolul 20” de la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se citește ca trimeri la „articolul 24 din prezentul regulament”.
3. În cazul în care a fost identificat un produs periculos, producătorul indică, la cererea autorităților de supraveghere a pieței, ce alte produse, fabricate prin aceeași procedură, care conțin aceleași componente sau care fac parte din același lot de producție, sunt afectate de același risc.
4. Autoritățile de supraveghere a pieței pot institui sisteme axate pe controlul proceselor interne pentru siguranța produselor instituite de operatorii economici în conformitate cu articolul 13.

Articolul 22

Punerea în aplicare

1. Statele membre comunică Comisiei, o dată pe an, date privind punerea în aplicare a prezentului regulament.
2. Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește indicatorii de realizare pe baza cărora statele membre trebuie să comunice aceste date. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 42 alineatul (3).

CAPITOLUL VI

Sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”

Articolul 23

„Safety Gate”

1. Comisia dezvoltă și întreține în continuare un sistem de alertă rapidă pentru schimbul de informații privind măsurile corective referitoare la produsele periculoase („Safety Gate”).
2. Comisia și statele membre au acces la „Safety Gate”. În acest scop, fiecare stat membru desemnează un punct național unic de contact care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 24 alineatele (1)-(6).

Articolul 24

Notificarea prin intermediul „Safety Gate” a produselor care prezintă un risc

1. Statele membre notifică în „Safety Gate” măsurile corective luate de autoritățile lor sau de operatorii economici:
 - (a) pe baza dispozițiilor prezentului regulament, în ceea ce privește produsele care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor;
 - (b) în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020, în ceea ce privește produsele care prezintă un risc grav, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020.
2. Statele membre pot notifica în „Safety Gate” măsurile corective luate de autoritățile lor sau de operatorii economici pe baza dispozițiilor din legislația de armonizare a Uniunii și din Regulamentul (UE) 2019/1020 în ceea ce privește produsele care prezintă un risc mai puțin grav.

Notificarea se transmite în „Safety Gate” în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea măsurii corective.
3. La primirea unei notificări, Comisia verifică dacă aceasta respectă prezentul articol și cerințele referitoare la funcționarea „Safety Gate” definite de Comisie în temeiul alineatului (7) și, dacă cerințele sunt respectate, transmite notificarea celorlalte state membre

4. Statele membre notifică fără întârziere în „Safety Gate” orice actualizare, modificare sau retragere a măsurilor corective menționate la alineatul (1).
5. În cazul în care un stat membru notifică măsurile corective luate în legătură cu produsele care prezintă un risc grav, celelalte state membre notifică în „Safety Gate” măsurile și acțiunile întreprinse ulterior în legătură cu aceleași produse, precum și orice alte informații relevante, inclusiv rezultatele oricăror teste sau analize efectuate, în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea măsurilor sau a acțiunilor.
6. În cazul în care Comisia identifică produse care pot prezenta un risc grav și pentru care statele membre nu au transmis o notificare în „Safety Gate”, aceasta informează statele membre. Statele membre efectuează verificările corespunzătoare și, în cazul în care adoptă măsuri, le notifică în „Safety Gate” în conformitate cu alineatul (1).
7. Comisia dezvoltă o interfață între sistemul de informare și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și „Safety Gate”, pentru a evita dubla înregistrare a datelor și pentru a permite declanșarea din sistemul de informare și comunicare respectiv a unui proiect de notificare în „Safety Gate”.
8. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează punerea în aplicare a prezentului articol și, în special, accesul la sistem, funcționarea sistemului, informațiile care trebuie introduse în sistem, cerințele pe care trebuie să le îndeplinească notificările și criteriile de evaluare a nivelului de risc. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 25

Portalul „Safety Business Gateway”

1. Comisia întreține un portal web care le permite operatorilor economici să furnizeze autorităților de supraveghere a pieței și consumatorilor informațiile menționate la articolul 8 alineatul (11), articolul 9 alineatul (2) litera (c), articolul 10 alineatul (8), articolul 11 alineatele (3) și (4) și la articolul 19.
2. Comisia elaborează orientări pentru punerea în practică a portalului „Safety Business Gateway”.

CAPITOLUL VII

Rolul Comisiei și coordonarea punerii în aplicare

Articolul 26

Măsurile luate de Uniune împotriva produselor care prezintă un risc grav

1. În cazul în care Comisia ia cunoștință de un produs, o categorie specifică sau un grup de produse care prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, aceasta poate lua orice măsuri adecvate, fie din proprie inițiativă, fie la cererea statelor membre, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, adaptate gravității și urgenței situației dacă, în același timp:
 - (a) din consultările anterioare cu statele membre reiese că există diferențe semnificative în privința abordării adoptate sau a abordării care urmează să fie adoptată pentru a face față riscului și,

- (b) dată fiind natura problemei de siguranță pe care o prezintă produsul, categoria sau grupul de produse, riscul nu poate fi abordat într-un mod compatibil cu gradul de gravitate sau de urgență al cazului, în conformitate cu alte proceduri stabilite de legislația specifică a Uniunii aplicabilă produselor respective și
- (c) riscul poate fi eliminat efectiv numai prin adoptarea unor măsuri adecvate, aplicabile la nivelul Uniunii, pentru a se asigura un nivel consecvent și ridicat de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor și funcționarea adecvată a pieței interne.

Aceste măsuri pot include măsuri de interzicere, suspendare sau restricționare a introducerii sau a punerii la dispoziție pe piață a unor astfel de produse sau măsuri de stabilire a unor condiții speciale pentru comercializarea acestor produse, în scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a siguranței consumatorilor.

În respectivele acte de punere în aplicare, Comisia stabilește măsurile de control adecvate pe care statele membre trebuie să le ia pentru a asigura punerea lor efectivă în aplicare.

2. Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (3). Actul de punere în aplicare stabilește data la care va înceta să se aplice.
3. Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, legate de sănătatea și siguranța consumatorilor, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 42 alineatul (4).
4. Este interzis exportul din Uniune al unui produs a cărui introducere sau punere la dispoziție pe piața Uniunii a fost interzisă în temeiul unei măsuri adoptate în conformitate cu alineatul (1) sau (3), cu excepția cazului în care măsura autorizează în mod expres exportul produsului în cauză.
5. Orice stat membru poate înainta Comisiei o cerere motivată pentru examinarea necesității de a adopta o măsură menționată la alineatul (1) sau (3).

Articolul 27

Mecanismul de arbitraj

1. Produsele care au fost considerate periculoase pe baza unei decizii a unei autorități de supraveghere a pieței dintr-un stat membru sunt prezumate produse periculoase de către autoritățile de supraveghere a pieței din alte state membre.
2. În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței din alte state membre ajung la o concluzie diferită în ceea ce privește identificarea riscului sau nivelul de risc pe baza propriei investigații și a propriei evaluări a riscurilor, statele membre în cauză pot solicita Comisiei să arbitreze. În acest caz, Comisia invită toate statele membre să formuleze o recomandare.
3. Ținând seama de recomandările menționate la alineatul (2), Comisia adoptă un aviz privind identificarea riscului sau nivelul de risc al produsului relevant, după caz.
4. Statele membre iau în considerare în mod corespunzător avizul Comisiei.
5. Comisia elaborează orientări privind modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 28

Rețeaua pentru siguranța consumatorilor

1. Se instituie o rețea europeană a autorităților statelor membre competente în domeniul siguranței produselor („Rețeaua pentru siguranța consumatorilor”).
2. Comisia promovează Rețeaua pentru siguranța consumatorilor și participă la funcționarea acesteia în special sub forma cooperării administrative.
3. Obiectivul Rețelei pentru siguranța consumatorilor este, în special, de a facilita:
 - (a) schimbul de informații privind evaluarea riscului, produsele periculoase, metodele de testare și rezultatele testărilor, evoluțiile științifice recente, precum și cu privire la alte aspecte relevante pentru activitățile de control;
 - (b) stabilirea și executarea de proiecte comune de supraveghere și testare;
 - (c) schimbul de experiență și bune practici și cooperarea în cadrul activităților de instruire;
 - (d) îmbunătățirea cooperării la nivelul UE cu privire la urmărirea, retragerea și rechemarea produselor periculoase;
 - (e) cooperarea consolidată între statele membre în ceea ce privește asigurarea respectării normelor privind siguranța produselor, în special pentru a facilita activitățile menționate la articolul 30.
4. Rețeaua pentru siguranța consumatorilor își coordonează acțiunile cu celelalte activități existente ale Uniunii.
5. Rețeaua pentru siguranța consumatorilor este reprezentată în mod corespunzător, participă la activitățile Rețelei Uniunii pentru conformitatea produselor instituită în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și contribuie la activitățile acesteia legate de siguranța produselor, pentru a asigura coordonarea adecvată a activităților de supraveghere a pieței atât în domeniile armonizate, cât și în cele nearmonizate.

Articolul 29

Activități comune privind siguranța produselor

1. În cadrul activităților menționate la articolul 28 alineatul (3) litera (b), autoritățile de supraveghere a pieței pot conveni cu alte autorități relevante sau cu organizații care reprezintă operatorii economici sau consumatorii să desfășoare activități menite să asigure siguranța și protecția sănătății consumatorilor în ceea ce privește anumite categorii de produse introduse sau puse la dispoziție pe piață, în special categoriile de produse în cazul cărora se constată adesea că prezintă un risc grav.
2. Autoritățile de supraveghere a pieței și Comisia, după caz, se asigură că acordul privind desfășurarea activităților nu duce la o concurență neloială între operatorii economici și nu afectează obiectivitatea, independența și imparțialitatea părților la acord.
3. O autoritate de supraveghere a pieței poate utiliza orice informație rezultată în urma activităților desfășurate în cadrul oricărei investigații privind siguranța produselor pe care o întreprinde.

4. Autoritatea de supraveghere a pieței în cauză și Comisia, după caz, pun la dispoziția publicului acordul privind activitățile comune, inclusiv numele părților implicate.

Articolul 30

Acțiuni de verificare

1. Autoritățile de supraveghere a pieței pot decide să desfășoare acțiuni simultane de control coordonate („acțiuni de verificare”) pentru anumite categorii de produse, în scopul de a verifica respectarea prezentului regulament sau de a detecta încălcările acestuia.
2. Cu excepția cazului în care autoritățile de supraveghere a pieței în cauză convin altfel, acțiunile de verificare sunt coordonate de Comisie. Coordonatorul acțiunii de verificare poate, dacă este cazul, să pună la dispoziția publicului rezultatele agregate.
3. Atunci când desfășoară acțiuni de verificare, autoritățile de supraveghere a pieței implicate pot utiliza competențele de investigare prevăzute în capitolul V și orice alte competențe care le sunt conferite de dreptul intern.
4. Autoritățile de supraveghere a pieței pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe la acțiunile de verificare.

CAPITOLUL VIII

Dreptul la informare și la măsuri reparatorii

Articolul 31

Schimbul de informații dintre autoritățile publice și consumatori

1. Informațiile aflate la dispoziția autorităților statelor membre sau a Comisiei referitoare la măsurile privind produsele care prezintă riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sunt, în general, puse la dispoziția publicului, în conformitate cu cerințele de transparență și fără a aduce atingere restricțiilor necesare pentru activitățile de monitorizare și investigare. Publicul are acces în special la informațiile referitoare la identificarea produselor, natura riscului și măsurile luate. Aceste informații sunt furnizate în formate accesibile pentru persoanele cu handicap.
2. Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru a se asigura că funcționarii și agenții lor au obligația de a nu dezvălui informațiile obținute în scopul prezentului regulament care, prin natura lor, fac obiectul secretului profesional în cazuri justificate în mod corespunzător, cu excepția informațiilor referitoare la proprietățile de siguranță ale produselor, care trebuie să fie făcute publice pentru a se proteja sănătatea și siguranța consumatorilor.
3. Protejarea secretului profesional nu trebuie să împiedice transmiterea către autoritățile competente ale statelor membre a informațiilor relevante pentru asigurarea eficienței activităților de monitorizare și supraveghere a pieței. Autoritățile care primesc informații care fac obiectul secretului profesional asigură protejarea lor.
4. Statele membre le oferă consumatorilor și altor părți interesate posibilitatea de a înainta autorităților competente reclamații privind siguranța produselor și activitățile de supraveghere și control, iar aceste reclamații sunt soluționate în mod adecvat.

Articolul 32

Portalul „Safety Gate”

1. În sensul articolului 31 alineatul (1) și al articolului 19, Comisia întreține un portal „Safety Gate”, care oferă publicului larg acces liber la anumite informații notificate în conformitate cu articolul 24.
2. Consumatorii au posibilitatea de a informa Comisia cu privire la produsele care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor în cadrul unei secțiuni separate a portalului „Safety Gate”. Comisia ia în considerare în mod corespunzător informațiile primite și asigură monitorizarea acestora, după caz.
3. Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, adoptă modalitățile de transmitere a informațiilor de către consumatori în conformitate cu alineatul (2), precum și modalitățile de transmitere a acestor informații către autoritățile naționale în cauză în vederea unor eventuale acțiuni subsecvente. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 33

Informațiile transmise de operatorii economici consumatorilor

1. În cazul unei rechemări sau în cazul în care anumite informații trebuie aduse la cunoștința consumatorilor pentru a asigura utilizarea în condiții de siguranță a unui produs („avertisment de securitate”), operatorii economici, în conformitate cu obligațiile lor respective, astfel cum sunt prevăzute la articolele 8, 9, 10 și 11, notifică direct toți consumatorii afectați pe care îi pot identifica. Operatorii economici care colectează datele cu caracter personal ale clienților lor utilizează aceste informații pentru rechemări și avertismente de securitate.
2. În cazul în care operatorii economici dispun de sisteme de înregistrare a produselor sau de programe de fidelizare a clienților în alte scopuri decât contactarea clienților lor pentru a le transmite informații privind siguranța produselor, aceștia le oferă clienților lor posibilitatea de a furniza date de contact separate numai în scopuri de siguranță. Datele cu caracter personal colectate în acest scop sunt limitate la minimumul necesar și pot fi utilizate numai pentru a contacta consumatorii în cazul unei rechemări sau al unui avertisment de securitate.
3. Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește cerințe pentru înregistrarea produselor sau a categoriilor specifice de produse. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 42 alineatul (3).
4. Dacă nu toți consumatorii afectați pot fi contactați direct, operatorii economici, în conformitate cu responsabilitățile lor respective, difuzează un anunț de rechemare sau un avertisment de securitate prin intermediul altor canale adecvate, asigurând o acoperire cât mai largă cu putință, inclusiv, dacă sunt disponibile, prin intermediul: site-ului web companiei, al canalelor de comunicare socială, al buletinelor informative și al punctelor de vânzare cu amănuntul și, după caz, al anunțurilor în mass-media și al altor canale de comunicare. Informațiile trebuie să fie accesibile pentru consumatorii cu handicap.

Articolul 34

Anunțul de rechemare

1. În cazul în care informațiile privind o rechemare sunt furnizate consumatorilor în scris, în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (4), acestea sunt transmise sub forma unui anunț de rechemare.
2. Anunțul de rechemare este disponibil în limba (limbile) statului membru (statelor membre) în care produsul a fost introdus pe piață și include următoarele elemente:
 - (a) titlul „Rechemarea produsului din motive de siguranță a produsului”;
 - (b) descrierea clară a produsului rechemat, inclusiv:
 - (i) fotografia, denumirea și marca produsului;
 - (ii) numerele de identificare ale produsului, cum ar fi numărul lotului sau numărul de serie și, dacă este cazul, indicarea grafică a locului unde pot fi găsite pe produs;
 - (iii) informații privind momentul și locul în care a fost vândut produsul, dacă sunt disponibile.
 - (c) descrierea clară a pericolului asociat produsului rechemat, evitând orice element care poate reduce percepția consumatorilor asupra riscului, inclusiv termeni și expresii precum „voluntar”, „preventiv”, „discreționar”, „în situații rare/specifice”, precum și indicarea faptului că nu s-au raportat accidente;
 - (d) descrierea clară a acțiunii pe care consumatorii ar trebui să o întreprindă, inclusiv o instrucțiune de a înceta imediat utilizarea produsului rechemat;
 - (e) descrierea clară a măsurii corective aflate la dispoziția consumatorilor, dacă este cazul;
 - (f) numărul de telefon gratuit sau serviciul online interactiv pe care consumatorii îl pot utiliza pentru a obține mai multe informații în limba (limbile) oficială(e) relevantă(e) a (ale) Uniunii;
 - (g) o încurajare de a împărtăși informații suplimentare cu privire la rechemare, dacă este cazul.
3. Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește modelul anunțului de rechemare, ținând seama de progresele științifice și evoluția pieței. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 42 alineatul (2).

Articolul 35

Dreptul la măsuri reparatorii

1. Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2019/771, în cazul unei rechemări, operatorul economic responsabil de rechemare oferă consumatorului o măsură reparatorie eficientă, gratuită și în timp util. Această măsură reparatorie constă în cel puțin unul dintre următoarele elemente:
 - (a) repararea produsului rechemat;
 - (b) înlocuirea produsului rechemat cu un produs sigur, de același tip și cel puțin de aceeași valoare și calitate;

- (c) rambursarea valorii produsului rechemat.
- 2. Repararea, eliminarea sau distrugerea produsului de către consumatori sunt considerate măsuri reparatorii eficiente numai în cazul în care pot fi efectuate cu ușurință și în condiții de siguranță de către consumator. În astfel de cazuri, operatorul economic responsabil de rechemare pune la dispoziția consumatorilor instrucțiunile necesare și/sau, în cazul reparării de către consumatori, piesele de schimb gratuite sau actualizările software-ului.
- 3. Măsura reparatorie nu trebuie să implice inconveniente semnificative pentru consumator. Consumatorul nu suportă costurile de expediere sau de returnare în alt mod a produsului. Pentru produsele care, prin natura lor, nu sunt portabile, operatorul economic ia măsurile necesare pentru colectarea produsului.

CAPITOLUL IX

Cooperarea internațională

Articolul 36

Cooperarea internațională

1. Comisia poate coopera, inclusiv prin schimburi de informații, cu țări terțe sau cu organizații internaționale, în domeniul aplicării prezentului regulament, ca de exemplu:
 - (a) activități de asigurare a respectării legislației și măsuri legate de siguranța produselor, inclusiv supravegherea pieței;
 - (b) metode de evaluare a riscurilor și testarea produselor;
 - (c) rechemări coordonate ale produselor și alte măsuri similare;
 - (d) chestiuni științifice, tehnice și de reglementare, cu scopul de a contribui la îmbunătățirea siguranței produselor;
 - (e) probleme emergente cu relevanță semnificativă pentru sănătate și siguranță;
 - (f) activități legate de standardizare;
 - (g) schimburi de funcționari.
2. Comisia poate furniza țărilor terțe sau organizațiilor internaționale informații selectate din sistemul său „Safety Gate” și poate primi informații relevante cu privire la siguranța produselor de consum și la măsurile preventive, restrictive și corective luate de respectivele țări terțe sau organizații internaționale. Comisia face schimb de astfel de informații cu autoritățile naționale, după caz.
3. Schimbul de informații menționat la alineatul (2) poate avea loc sub forma:
 - (a) unui schimb nesistematic, în cazuri bine justificate și specifice;
 - (b) unui schimb sistematic, bazat pe un acord administrativ care specifică tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului și modalitățile de realizare a schimbului.
4. Participarea deplină la sistemul „Safety Gate” poate fi deschisă țărilor candidate și țărilor terțe, cu condiția ca legislația acestora să fie aliniată la legislația relevantă a Uniunii și ca acestea să participe la sistemul european de standardizare. Această

participare implică aceleași obligații ca cele pe care le au statele membre în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv obligațiile de notificare și de urmărire subsecventă. Participarea deplină la „Safety Gate” se bazează pe acorduri între Uniune și țările respective, în conformitate cu modalitățile definite în aceste acorduri.

5. Orice schimb de informații în temeiul prezentului articol, în măsura în care implică date cu caracter personal, se efectuează în conformitate cu normele Uniunii privind protecția datelor. Datele cu caracter personal sunt transferate numai în măsura în care acest schimb este necesar exclusiv în scopul protecției sănătății sau a siguranței consumatorilor.
6. Informațiile schimbate în temeiul prezentului articol sunt utilizate exclusiv în scopul protejării sănătății sau a siguranței consumatorilor și respectă normele de confidențialitate.

CAPITOLUL X

Dispoziții financiare

Articolul 37

Activități de finanțare

1. Uniunea finanțează următoarele activități în legătură cu aplicarea prezentului regulament:
 - (a) îndeplinirea sarcinilor Rețelei pentru siguranța consumatorilor menționate la articolul 28;
 - (b) dezvoltarea și exploatarea sistemului „Safety Gate” menționat la articolul 23, inclusiv dezvoltarea de soluții de interoperabilitate electronică pentru:
 - schimbul de date între „Safety Gate” și sistemele naționale de supraveghere a pieței;
 - schimbul de date între „Safety Gate” și sistemele vamale naționale;
 - schimbul de date cu alte sisteme restricționate relevante utilizate de autoritățile de supraveghere a pieței în scopul asigurării respectării legislației.
 - (c) dezvoltarea și întreținerea portalului „Safety Gate”, menționat la articolul 32, și a portalului „Safety Business Gateway”, menționat la articolul 25, inclusiv a unei interfețe software publice nerestricționate pentru schimbul de date cu platforme și părți terțe.
2. Uniunea poate finanța următoarele activități în legătură cu aplicarea prezentului regulament:
 - (a) dezvoltarea instrumentelor pentru cooperarea internațională prevăzută la articolul 36;
 - (b) elaborarea și actualizarea contribuțiilor la orientările privind supravegherea pieței și siguranța produselor;
 - (c) punerea la dispoziția Comisiei a expertizei tehnice sau științifice în scopul de a-i oferi asistență pentru punerea în aplicare de către aceasta a cooperării administrative privind supravegherea pieței;

- (d) realizarea lucrărilor preliminare sau auxiliare în legătură cu punerea în aplicare a activităților de supraveghere a pieței referitoare la aplicarea prezentului regulament, cum ar fi studii, programe, evaluări, orientări, analize comparative, vizite comune reciproce și programe de vizită, schimb de personal, activități de cercetare, dezvoltarea și întreținerea bazelor de date, activități de formare, lucrări de laborator, teste de competență, teste între laboratoare și activități de evaluare a conformității;
 - (e) campanii de supraveghere a pieței ale Uniunii și activități conexe, inclusiv resurse și echipamente, instrumente informatice și formare;
 - (f) activități realizate în cadrul programelor de asistență tehnică, cooperare cu țări terțe și promovarea, în rândul părților interesate, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, a politicilor și a sistemelor Uniunii de supraveghere a pieței, precum și îmbunătățirea acestora.
3. Asistența financiară oferită de Uniune pentru activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament este pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁴², fie direct, fie indirect, prin delegarea unor sarcini de execuție bugetară entităților enumerate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.
 4. Creditele bugetare alocate pentru activitățile menționate în prezentul regulament sunt stabilite anual de către autoritatea bugetară, în limitele cadrului financiar în vigoare.
 5. Creditele bugetare stabilite de autoritatea bugetară pentru finanțarea activităților de supraveghere a pieței pot acoperi, de asemenea, cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare care sunt necesare pentru gestionarea activităților în temeiul prezentului regulament și pentru realizarea obiectivelor lor; mai exact, studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare, inclusiv comunicare instituțională privind prioritățile de politică ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale ale activităților de supraveghere a pieței, cheltuieli legate de rețele informatice axate pe prelucrarea și schimbul de informații, împreună cu toate celelalte cheltuieli corespunzătoare asistenței tehnice și administrative, suportate de Comisie pentru gestionarea activităților în temeiul prezentului regulament.

Articolul 38

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

1. Comisia ia măsurile necesare pentru a se asigura că, la implementarea acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de verificări efective și, în cazul identificării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni de natură administrativă și financiară eficiente, proporționale și disuasive.

⁴² Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

2. Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi Europeană au competențe de a audita, atât pe baza documentelor, cât și prin inspecții la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în cadrul Programului privind piața unică și a programelor care succed acestuia⁴³.
3. Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁴⁵, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, cu o decizie de grant sau cu un contract de finanțare în cadrul programului.
4. Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de grant, rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, trebuie să conțină dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Articolul 39

Răspundere

1. Orice decizie luată în temeiul prezentului regulament și care implică restricții privind introducerea pe piață a unui produs sau solicită retragerea sau rechemarea acestuia se ia fără a aduce atingere evaluării răspunderii părții căreia îi este adresată decizia, luând în considerare legislația națională care se aplică în cazul respectiv.
2. Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 85/374/CEE a Consiliului⁴⁶.

Articolul 40

Sanțiuni

1. Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective și proporționale și să aibă un efect de descurajare. În termen de [de introdus data – trei luni de la data intrării în

⁴³ JO L 292, 14.11.1996, p. 2.

⁴⁴ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁴⁵ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁴⁶ Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29).

vigoare a prezentului regulament], statele membre notifică Comisiei normele și măsurile respective și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestora.

2. Statele membre iau în considerare cel puțin următoarele criterii orientative pentru impunerea de sancțiuni, după caz:
 - (a) durata sau efectele în timp ale încălcării, natura și gravitatea acesteia, în special nivelul de risc la care este expus consumatorul;
 - (b) numărul de produse periculoase puse la dispoziție pe piață sau numărul de consumatori afectați sau ambele;
 - (c) rolul și responsabilitatea operatorului economic sau ale pieței online;
 - (d) orice acțiune întreprinsă de operatorul economic sau de piața online pentru a atenua sau a remedia în timp util prejudiciul suferit de consumatori;
 - (e) după caz, dacă încălcarea a fost săvârșită intenționat sau din neglijență;
 - (f) orice încălcări anterioare comise de operatorul economic sau de piața online;
 - (g) beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate direct sau indirect de operatorul economic sau de piața online ca urmare a încălcării, dacă datele relevante sunt disponibile;
 - (h) dimensiunea întreprinderii;
 - (i) gradul de cooperare cu autoritatea;
 - (j) modul în care încălcarea a fost adusă la cunoștința autorității, în special dacă și în ce măsură operatorul economic sau piața online a notificat în timp util încălcarea;
 - (k) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.
3. Tipurile de încălcări comise de operatorii economici sau de piețele online, după caz, care fac obiectul unor sancțiuni sunt oricare dintre următoarele:
 - (a) încălcarea cerinței generale de siguranță a produselor;
 - (b) neinformarea în timp util a autorității cu privire la un produs periculos pe care operatorii l-au introdus pe piață;
 - (c) nerespectarea oricăror decizii, ordine, măsuri provizorii, angajamente ale operatorului economic sau a oricăror alte măsuri adoptate în temeiul prezentului regulament;
 - (d) nerespectarea obligațiilor de trasabilitate și informare ale operatorilor economici menționate la articolele 8, 9, 10, 11, 18 și 19;
 - (e) furnizarea de informații incorecte, incomplete sau înșelătoare ca răspuns la o solicitare din partea autorităților de supraveghere a pieței;
 - (f) nefurnizarea în termenul prevăzut a informațiilor solicitate;
 - (g) refuzul de a se supune inspecțiilor;
 - (h) nefurnizarea documentelor sau a produselor solicitate în timpul inspecțiilor;
 - (i) falsificarea rezultatelor testelor.

4. În cazul amenziilor, cuantumul maxim al sancțiunilor este de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a operatorului economic sau, după caz, a pieței online, realizată în statul membru sau statele membre în cauză.
5. Statele membre pot impune, de asemenea, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga operatorii economici sau piețele online, după caz:
 - (a) să pună capăt unei încălcări a dispozițiilor prezentului regulament;
 - (b) să respecte o decizie de dispunere a unor măsuri corective;
 - (c) să furnizeze informații complete și corecte;
 - (d) să se supună unei inspecții;
 - (e) să permită autorităților de supraveghere a pieței să efectueze extragerea datelor din interfețele online.
6. Până la data de 31 martie a fiecărui an, statele membre informează Comisia cu privire la tipul și amploarea sancțiunilor impuse în temeiul prezentului regulament, identifică încălcările efective ale prezentului regulament și indică identitatea operatorilor economici sau a piețelor online cărora le-au fost impuse sancțiuni.
7. În fiecare an, Comisia elaborează și publică un raport privind sancțiunile impuse de statele membre.
8. Informațiile menționate la alineatul (6) nu se publică în raportul menționat la alineatul (7) în niciuna dintre următoarele situații:
 - (a) în cazul în care este necesar să se păstreze confidențialitatea unei investigații sau a unei proceduri judiciare naționale;
 - (b) în cazul în care publicarea ar cauza prejudicii disproporționate operatorului economic sau pieței online;
 - (c) în cazul în care este implicată o persoană fizică, cu excepția cazului în care publicarea datelor cu caracter personal este justificată de circumstanțe excepționale, printre altele, de gravitatea încălcării.

Articolul 41

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 17 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [*a se introduce data* – data intrării în vigoare a prezentului regulament].
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 17 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴⁷.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 17 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, respectivul termen poate fi prelungit cu două luni.

Articolul 42

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
4. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 coroborat cu articolul 5 din același regulament.

Articolul 43

Evaluarea

1. Până la [a se introduce data – cinci ani de la intrarea în vigoare], Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport care cuprinde principalele constatări. Raportul evaluează în special dacă prezentul regulament a îndeplinit obiectivul de îmbunătățire a protecției consumatorilor împotriva produselor periculoase, ținând seama în același timp de impactul său asupra întreprinderilor și, în special, asupra întreprinderilor mici și mijlocii.
2. La cerere, statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru evaluarea prezentului regulament.

Articolul 44

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1025/2012

1. Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 se modifică după cum urmează:
La articolul 10, se adaugă următorul alineat (7):
„(7) În cazul în care un standard european elaborat în sprijinul Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸ [*prezentul regulament*

⁴⁷ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(Regulamentul privind siguranța generală a produselor)] satisface cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 din regulamentul respectiv și cerințele specifice de siguranță menționate la [articolul [6] din regulamentul respectiv], Comisia publică fără întârziere o trimitere la standardul european respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

La articolul 11, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care un stat membru sau Parlamentul European consideră că un standard armonizat sau un standard european elaborat în sprijinul Regulamentului (UE).../... [prezentul regulament (Regulamentul privind siguranța generală a produselor)] nu satisface în întregime cerințele pe care urmărește să le acopere și care sunt prevăzute în legislația de armonizare relevantă a Uniunii sau în regulamentul respectiv, acesta informează Comisia cu privire la acest lucru, furnizând o explicație detaliată. După consultarea comitetului instituit prin legislația de armonizare corespunzătoare a Uniunii, dacă acesta există, sau a comitetului instituit prin Regulamentul (UE).../... [prezentul regulament (Regulamentul privind siguranța generală a produselor)] sau după consultarea sub alte forme a experților sectoriali, Comisia decide:

- (a) să publice, să nu publice sau să publice parțial în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* trimerile la standardul armonizat sau la standardul european respectiv elaborat în sprijinul Regulamentului (UE) .../... [Regulamentul privind siguranța generală a produselor];
 - (b) să mențină ori să mențină parțial în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* trimerile la standardul armonizat sau la standardul european respectiv elaborat în sprijinul Regulamentului (UE) .../... [Regulamentul privind siguranța generală a produselor] sau să le retragă din acesta.
2. Comisia publică pe site-ul său web informații privind standardele armonizate și standardele europene elaborate în sprijinul Regulamentului (UE) .../... [Regulamentul privind siguranța generală a produselor] care au făcut obiectul deciziei menționate la alineatul (1).
 3. Comisia informează organizația de standardizare europeană în cauză cu privire la decizia menționată la alineatul (1) și, după caz, solicită revizuirea standardelor armonizate sau a standardelor europene respective elaborate în sprijinul Regulamentului (UE) .../... [Regulamentul privind siguranța generală a produselor].

Articolul 45

Abrogarea

1. Directiva 87/357/CEE și Directiva 2001/95/CE se abrogă de la [data aplicării].
2. Trimerile la Directivele 87/357/CEE și 2001/95/CE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

⁴⁸ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO ...)”

Articolul 46

Dispoziții tranzitorii

Statele membre nu pot împiedica punerea la dispoziție pe piață a produselor reglementate de Directiva 2001/95/CE care sunt în conformitate cu directiva respectivă și care au fost introduse pe piață înainte de [a se introduce data – *data aplicării* prezentului regulament].

Articolul 47

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind siguranța generală a produselor și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Titlu: 03 – Piața unică –

Capitolul: 03 02 Programul privind piața unică

Postul: 03 02 04 Capacitarea consumatorilor și a societății civile și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și de siguranță a produselor, inclusiv participarea utilizatorilor finali la elaborarea politicilor în materie de servicii financiare

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁴⁹

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Protecția consumatorilor, o piață internă mai echitabilă și mai aprofundată; piața unică digitală.

Garantarea faptului că numai produsele sigure sunt introduse pe piața internă și asigurarea unui nivel ridicat de siguranță și protecție a consumatorilor și a unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile de pe piața unică.

Scopul propunerii este de a revizui Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor pentru a asigura protecția consumatorilor din UE împotriva produselor periculoase, garantând în același timp buna funcționare a pieței unice, în special condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi.

Scopul acțiunii propuse înscrise în buget este de a continua și de a dezvolta și mai mult măsurile de cooperare legate de supravegherea pieței (inclusiv la nivel internațional), finanțarea interfețelor electronice care permit schimbul de date și informarea consumatorilor și a operatorilor economici cu privire la produsele periculoase, precum și de a pune în aplicare noua propunere (prin acte de punere în aplicare și acte delegate și prin intensificarea activităților de standardizare).

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

⁴⁹ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1. Consolidarea procedurilor de cooperare privind supravegherea pieței între autoritățile de aplicare a legii, reducerea fragmentării și a ineficiențelor.
 2. Creșterea capacității operaționale, îmbunătățirea eficienței și a disponibilității resurselor pentru coordonarea aplicării și asigurării punerii în aplicare a propunerii (monitorizare, acte delegate), utilizarea sporită a procedurii de standardizare.
 3. Consolidarea instrumentelor de asigurare a aplicării legislației, permițând autorităților de supraveghere a pieței să utilizeze instrumente mai disuasive, mai eficace și mai bine adaptate exigențelor viitorului.
 4. Îmbunătățirea schimbului de informații privind produsele periculoase atât în interiorul UE, cât și cu partenerii externi (inclusiv prin intermediul instrumentelor informatice). Îmbunătățirea informațiilor oferite întreprinderilor și consumatorilor cu privire la produsele periculoase prin intermediul instrumentelor informatice.
 5. Promovarea respectării legislației UE privind siguranța produselor în ceea ce privește produsele de consum nearmonizate.
- Obiectivele acoperă supravegherea pieței în UE și la frontierele externe și cuprind și lanțurile de aprovizionare digitale și tradiționale.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Populația-țintă va cuprinde toți consumatorii din Uniunea Europeană care vor beneficia de produse sigure introduse pe piața internă. O supraveghere sporită a pieței va aduce beneficii producătorilor europeni prin prevenirea unor condiții de concurență inechitabile cu întreprinderile care nu își respectă obligațiile în materie de protecție a sănătății și a siguranței consumatorilor.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Monitorizarea punerii în aplicare a propunerii se va baza pe indicatori principali de monitorizare și de punere în aplicare predefiniți. După intrarea în vigoare a inițiativei, Comisia va începe să monitorizeze punerea în aplicare a Directivei revizuite privind siguranța generală a produselor.

Evaluarea impactului a identificat un set de indicatori de monitorizare propuși pentru monitorizarea îndeplinirii obiectivelor de politică identificate (a se vedea secțiunea 9 din Evaluarea impactului).

Monitorizarea va fi efectuată în principal de către Comisie, pe baza unor sondaje periodice în rândul consumatorilor din întreaga UE, a informațiilor furnizate de întreprinderi și autoritățile de supraveghere a pieței și a datelor din „Safety Gate”. Monitorizarea și evaluarea vor fi efectuate pe baza surselor de date existente, atunci când acest lucru este posibil.

Propunerea stabilește obligații de raportare pentru statele membre. Această raportare se va realiza pe baza unor indicatori de punere în aplicare, care vor fi definiți în continuare în cadrul unui studiu. Comisia efectuează un studiu care vizează definirea unui set comun de indicatori fezabili și relevanți în materie de asigurare a respectării legislației în domeniul siguranței produselor și care urmează să fie stabilit de comun acord cu statele membre.

De asemenea, Comisia a inventariat sursele existente de informații privind vătămările și a analizat posibilitatea de a crea o bază de date la nivelul UE privind vătămările, pentru a contribui la punerea în aplicare a legislației privind siguranța produselor. În prezent, Comisia evaluează costurile și beneficiile creării unei astfel de baze de date la nivelul UE privind vătămările (prin intermediul unor acțiuni coordonate cu statele membre).

Pe lângă monitorizarea și raportarea periodică, se propune efectuarea, după 5 ani de punere în aplicare de către statele membre a acestei propuneri, a unei evaluări a eficacității, eficienței, relevanței, coerenței și valorii adăugate europene a acestei intervenții legislative.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Prezenta propunere vizează obținerea următoarelor realizări.

Evaluarea riscurilor pe care le prezintă produsele bazate pe noile tehnologii se va îmbunătăți odată cu adoptarea propunerii, permițând astfel o mai bună funcție de „plasă de siguranță” a actului legislativ.

Pe termen scurt, se așteaptă o îmbunătățire a siguranței produselor de consum cumpărate online, datorită unor norme mai bune de supraveghere a pieței aplicabile vânzărilor online și unor obligații sporite ale piețelor online în ceea ce privește siguranța produselor.

Normele de supraveghere a pieței aplicabile produselor nearmonizate vor fi aliniate la normele aplicabile produselor armonizate. În plus, unele îmbunătățiri ale normelor de supraveghere a pieței, aduse în temeiul prezentei inițiative, în ceea ce privește supravegherea pieței pentru toate produsele, vor consolida supravegherea pieței și vor asigura o mai mare siguranță a produselor pe termen mediu.

Îmbunătățirea propusă a sistemului actual „Safety Gate”/RAPEX va accelera schimbul de informații, permițând luarea de măsuri corective mai timpurii.

Se preconizează că eficacitatea rechemării produselor va crește pe termen scurt datorită unei proceduri îmbunătățite de rechemare și unei mai bune informări a consumatorilor.

Creșterea, la nivelul Comisiei, a eficienței procesului de standardizare a produselor nearmonizate va facilita stabilirea de standarde pentru aceste produse: ne putem aștepta la un număr mai mare de standarde pe termen mediu. Utilizarea sporită a standardelor europene va oferi producătorilor mai multă certitudine că produsele lor respectă cerințele de siguranță relevante și va permite întreprinderilor să concureze în condiții de concurență echitabile, garantându-le egalitatea de șanse.

Propunerea va armoniza evaluarea riscurilor în cazul produselor care imită alimentele și, prin urmare, va asigura egalitatea de tratament a acestora în toate statele membre.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*)

Implicarea UE în asigurarea siguranței produselor pentru produsele nearmonizate aduce beneficii clare, demonstrate de evaluarea Directivei privind siguranța generală a produselor și de evaluarea impactului prezentei propuneri:

— normele comune ale UE permit realizarea unor economii de scară în domeniul supravegherii pieței, în special datorită dezvoltării exponențiale a vânzărilor online, care duc la intensificarea vânzărilor transfrontaliere și a importurilor directe din afara UE. Partajarea costurilor de supraveghere a pieței are loc, de asemenea, prin desfășurarea de acțiuni comune de supraveghere a pieței ale statelor membre ale UE și prin schimburi de informații;

— acțiunea UE permite o circulație mai rapidă și mai eficientă a informațiilor, în special prin intermediul „Safety Gate”/RAPEX, asigurând astfel acțiuni rapide împotriva produselor periculoase în întreaga UE și condiții de concurență echitabile;

— normele comune privind siguranța produselor la nivelul UE prezintă avantaje în ceea ce privește economiile de costuri și reducerea sarcinii administrative și a complexității pentru întreprinderi, întrucât acestea nu vor mai fi nevoite să respecte seturi eterogene de norme naționale. Acest lucru facilitează, de asemenea, libera circulație a bunurilor în UE și permite o cooperare mai strânsă între statele membre;

— Normele comune ale Uniunii permit dezvoltarea unor standarde UE în materie de siguranță a produselor, care, prin crearea unei prezumții de siguranță la nivelul UE, facilitează respectarea cerinței de siguranță a produselor de către întreprinderi (și pot reduce costurile aferente);

— la nivel internațional, setul comun de dispoziții stabilit în temeiul Directivei privind siguranța generală a produselor a permis, de asemenea, UE să își consolideze poziția în ceea ce privește promovarea unui nivel ridicat de siguranță în cadrul relațiilor cu actorii internaționali, abordând astfel traficul tot mai mare de bunuri din țări terțe, realizat prin intermediul vânzărilor online.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*)

Funcționarea pieței interne va fi îmbunătățită prin acțiuni la nivelul UE, deoarece existența unor norme coerente privind siguranța produselor și supravegherea pieței în întreaga UE va asigura un tratament mai uniform al întreprinderilor și, prin urmare, o concurență mai puțin denaturată pe piața unică a UE. O mai bună supraveghere a pieței și o coordonare consolidată între statele membre vor duce la o mai bună detectare a produselor nesigure și, prin urmare, la o mai bună protecție și încredere a consumatorilor.

- 1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Uniunea a adoptat primul său regulament privind siguranța generală a produselor în 1992. Actuala DSGP a fost adoptată în 2001. Evaluarea actualei DSGP și opiniile părților interesate au arătat că DSGP este în continuare un instrument foarte valabil, în special datorită funcției sale de „plasă de siguranță”. În general, se pare că

directiva și-a îndeplinit obiectivul de asigurare a unui nivel ridicat de siguranță a consumatorilor, garantând, în același timp, funcționarea eficientă a pieței interne a bunurilor; cu toate acestea, observăm că prea multe produse nesigure ajung sau rămân în posesia consumatorilor, fapt care constituie temeiul prezentei propuneri.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Scopul propunerii este de a revizui Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor pentru a asigura protecția consumatorilor din UE împotriva produselor periculoase, garantând în același timp buna funcționare a pieței unice, în special condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi. Prin urmare, propunerea se încadrează perfect în obiectivele articolului 3 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul de instituire a Programului privind piața unică, care vizează capacitatea consumatorilor și a societății civile și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și siguranță a produselor.

Impactul financiar asupra creditelor operaționale va fi acoperit în întregime de alocațiile prevăzute în CFM 2021-2027 în cadrul pachetelor financiare ale Programului privind piața unică.

Propunerea este una dintre inițiativele juridice din cadrul Noii agende privind consumatorii.

Propunerea asigură o mai bună aliniere la dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor. Propunerea are funcția de „plasă de siguranță” și este compatibilă cu legislația armonizată, pe care o completează în privința a două aspecte. În primul rând, propunerea se aplică în întregime produselor de consum care nu intră în domeniul de aplicare al legislației armonizate (de exemplu, mobilier, articole pentru îngrijirea copilului, îmbrăcăminte). În al doilea rând, propunerea se aplică parțial produselor de consum reglementate de legislația armonizată (de exemplu, jucării sau autoturisme), atât timp cât aspectele legate de siguranța produselor care intră în sfera de aplicare a DSGP nu sunt reglementate de legislația armonizată.

Siguranța produselor alimentare este reglementată separat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 privind materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare poate interacționa cu propunerea în ceea ce privește produsele care conțin astfel de materiale (de exemplu, cutiile pentru mâncare reutilizabile) și rămâne compatibil cu aceasta. Produsele nesigure care conțin materiale ce intră în contact cu produsele alimentare ar putea face obiectul unor alerte privind siguranța în ambele sisteme de alertă, RASFF pentru alimente și „Safety Gate”/RAPEX pentru produsele nealimentare.

Propunerea este pe deplin coerentă și compatibilă cu celelalte politici ale UE și cu propunerile recente de consolidare a aplicării legislației în alte domenii de politică, cum ar fi:

— Actul legislativ privind serviciile digitale: Propunerea referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale urmărește să stabilească noi obligații pentru intermediarii online, printre altele, în ceea ce privește modul în care aceștia gestionează toate tipurile de conținut ilegal găzduit pe site-urile lor web, inclusiv produsele nesigure. Actul legislativ privind serviciile digitale stabilește obligațiile orizontale generale pentru intermediarii online și permite ca legislația referitoare la

anumite tipuri de conținut ilegal (cum ar fi siguranța produselor) să fie mai specifică. Prezenta propunere va reglementa, de asemenea, alte aspecte legate de siguranța produselor în ceea ce privește vânzările online, pe lângă rolul intermediarilor online, cum ar fi rolul vânzătorilor și competențele autorităților de supraveghere a pieței;

— cadrul orizontal privind inteligența artificială (IA): scopul său este de a se concentra asupra aplicațiilor cu grad ridicat de risc. În consecință, și în ceea ce privește siguranța produselor, acesta va funcționa la fel ca legislația sectorială, stabilind cerințe specifice pentru aplicațiile IA, iar prezenta propunere va avea rolul de „plasă de siguranță” pentru produsele și aspectele care nu sunt reglementate de alte acte legislative sectoriale, oferind un temei juridic pentru retragerea unor astfel de produse în scopul asigurării unei protecții eficace a consumatorilor;

— Directiva privind securitatea rețelelor și a sistemelor informatice (Directiva NIS): propunerea recentă stabilește, pentru toate statele membre, obligația de a adopta o strategie națională privind securitatea rețelelor și a sistemelor informatice pentru a consolida securitatea cibernetică în întreaga UE. Cu toate acestea, propunerea nu include cerințe minime de securitate cibernetică pentru produsele de consum, astfel încât nu oferă niciun temei juridic pentru ca autoritățile să ia măsuri împotriva produselor care prezintă astfel de riscuri;

— economia circulară: în conformitate cu noul Plan de acțiune pentru economia circulară, produsele introduse pe piața UE ar trebui să fie mai sustenabile și, prin urmare, concepute astfel încât să dureze mai mult, să fie mai ușor de reparat, de modernizat, de reciclat și de reutilizat. Este esențial ca produsele reparate, modernizate, reciclate sau reutilizate să îndeplinească în continuare cerințele privind siguranța produselor. În conformitate cu Directiva privind proiectarea ecologică, la alegerea unei soluții specifice de proiectare trebuie să se țină seama de aspectele legate de siguranță și sănătate; cu toate acestea, problemele de siguranță legate de produsele finite nu sunt abordate în mod specific. Inițiativa privind politica în domeniul produselor sustenabile (care va înlocui Directiva privind proiectarea ecologică și va extinde domeniul său de aplicare) va urmări în special să corecteze faptul că multe produse nu pot fi reutilizate, reparate sau reciclate cu ușurință și în condiții de siguranță. În cazul în care unele aspecte legate de siguranța produselor în economia circulară nu sunt abordate în mod specific de inițiativele din cadrul Planului de acțiune pentru economia circulară, intervine funcția de „plasă de siguranță” a prezentei propuneri.

Prin urmare, nu există suprapuneri, ci complementaritate între aceste inițiative. Integrarea unor aspecte ale unor domenii de politică alternative substanțiale în legislația privind siguranța produselor are, așadar, avantajul că asigură o veritabilă plasă de siguranță pentru consumatori, făcând posibil ca toate produsele de consum nealimentare de pe piața UE să fie sigure.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

/

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

Durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

Durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵⁰

Gestiune directă asigurată de Comisie

- prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
 - organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
 - BEI și Fondului european de investiții;
 - organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
 - organismelor de drept public;
 - organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
 - organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
 - persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Agencia executivă ar putea gestiona aspectele contractuale ale unor proiecte specifice sub supravegherea direcției generale tutelare.

⁵⁰ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Propunerea include o obligație de evaluare.

Prin prezenta propunere va fi consolidat sistemul informatic „Safety Gate”, care conectează autoritățile de supraveghere a pieței și Comisia. Prin utilizarea instrumentului informatic, activitatea operațională ar putea fi monitorizată permanent într-un mod eficient.

Monitorizarea prin intermediul instrumentului informatic va fi completată de activitatea actualii Rețele pentru siguranța consumatorilor și de punerea la dispoziție de către statele membre a unor informații mai fiabile și mai detaliate privind siguranța produselor și activitatea de asigurare a respectării legislației aplicabile produselor nearmonizate ca parte a strategiilor lor naționale.

Realizarea acestor obiective specifice va fi monitorizată pe baza indicatorilor predefiniți.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Gestionarea directă de către Comisie va permite menținerea unor contacte directe cu autoritățile statelor membre și cu părțile interesate implicate în activități. Prin gestiunea directă, Comisia poate adapta mai bine acțiunile la nevoile politicii, astfel încât să dispună de o mai mare flexibilitate pentru a reajusta prioritățile în cazul apariției unor nevoi și pentru a contribui la obiectivele comune ale Uniunii.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Riscurile operaționale se referă la sistemul informatic „Safety Gate”: riscul ca sistemul informatic să nu sprijine în mod eficace cooperarea autorităților de supraveghere a pieței și Rețeaua pentru siguranța consumatorilor.

Riscurile operaționale se referă, de asemenea, la nivelul resurselor dedicate autorităților de supraveghere a pieței la nivelul statelor membre.

Pentru a atenua aceste riscuri, sunt puse în aplicare procese eficace de guvernare IT, care implică în mod activ utilizatorii sistemelor.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Costurile controalelor sunt neglijabile în comparație cu creditele pentru dezvoltarea sistemului informatic în sine.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Măsurile puse în aplicare de către Comisie vor face obiectul verificărilor *ex ante* și *ex post*, în conformitate cu Regulamentul financiar. Contractele și acordurile prin care se finanțează punerea în aplicare a acestui regulament acordă în mod expres Comisiei, inclusiv OLAF și Curții de Conturi, dreptul de a efectua astfel de audituri, controale la fața locului și inspecții.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuția			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁵¹	din partea țărilor AELS ⁵²	din partea țărilor candidate ⁵³	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	03.020401	Dif.	DA	NU	NU	NU

⁵¹ Dif. = credite diferențiate / nedif. = credite diferențiate.

⁵² AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵³ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual		Numărul 1								
DG: JUST			Anul 2024 ⁵⁴	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale							După 2027			
Linia bugetară ⁵⁵ 03.020401	Angajamente	(1 a)	7,000	7,000	7,000	7,000				28,000
	Plăți	(2a)	2,100	7,000	7,000	7,000	4,900			28,000
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁵⁶										
Linia bugetară 03010101		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200				0,800
TOTAL credite pentru DG JUST	Angajamente	=1a+1b+3	7,200	7,200	7,200	7,200				28,800
	Plăți	=2a+2b+3	2,300	7,200	7,200	7,200	4,900			28,800

⁵⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

⁵⁵ În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

⁵⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în Anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interserviciii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
DG: JUST									
• Resurse umane		3,054	3,054	3,054	3,054				12,216
• Alte cheltuieli administrative		0,095	0,095	0,095	0,095				0,380
TOTAL DG JUST	Credite	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596

TOTAL credite la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596
---	--------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	---------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024 ⁵⁷	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite	Angajamente	10,349	10,349	10,349	10,349				41,396

⁵⁷ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Plăți	5,449	10,349	10,349	10,349	4,900			41,396
--	-------	-------	--------	--------	--------	-------	--	--	---------------

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările	↓	Tip ⁵⁸	Costu ri medii	Anul 2024		Anul 2025		Anul 2026		Anul 2027		A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL			
				REALIZĂRI																Total nr.	Cost total
				Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri	Ț.	Costuri		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁵⁹				Consolidarea procedurilor de cooperare privind supravegherea pieței între autoritățile de aplicare a legii, reducerea fragmentării și a ineficiențelor																	
Activități coordonate pentru siguranța produselor	activități	0,300	10	3,000	10	3,000	10	3,000	10	3,000								40	12,000		
Studii, evaluări <i>inter pares</i> , strategii-pilot naționale în materie de	rapoarte	0,200	2	0,400	2	0,400	2	0,400	2	0,400								8	1,600		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1			12	3,400	12	3,400	12	3,400	12	3,400								48	13,600		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...				Creșterea capacității operaționale, îmbunătățirea eficienței și a disponibilității resurselor pentru coordonarea aplicării și punerea în aplicare a propunerii (monitorizare, acte delegate), utilizarea sporită a procedurii de standardizare																	

⁵⁸ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).
⁵⁹ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

Punerea în aplicare a propunerii (acte delegate, monitorizare, standardizare)																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 3			Consolidarea instrumentelor de asigurare a aplicării legislației, permițând autorităților de supraveghere a pieței să utilizeze instrumente mai disuasive, mai eficiente și mai viabile pe termen lung															
Instrumente pentru volumele mari de date și alte instrumente inovatoare în domeniul supravegherii pieței online și al siguranței produselor –	Instrumente informatice pentru colectarea de date	0,125	2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250								1,000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3			2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250								1,000
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 4			Îmbunătățirea schimbului de informații privind produsele periculoase atât în interiorul UE, cât și cu partenerii externi (inclusiv prin intermediul instrumentelor informatice). Îmbunătățirea informării întreprinderilor și a consumatorilor cu privire la produsele periculoase prin intermediul instrumentelor informatice															
Galaxia „Safety Gate”	Sisteme informatice	0,166	9	1,500	9	1,500	9	1,500	9	1,500								6,000
Schimbul de date cu partenerii internaționali și alte forme de cooperare internațională	Legătura cu alte sisteme	0,35	3	1,050	3	1,050	3	1,050	3	1,050								4,200

Subtotal pentru obiectivul specific nr. 4			12	2,550	12	2,550	12	2,550	12	2,550								10,200
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 5			Promovarea respectării legislației UE privind siguranța produselor în ceea ce privește produsele de consum nearmonizate.															
Activități de promovare și comunicare	Conferințe, presă, campanii	0,2	4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800								3,200
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 5			4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800								3,200
TOTALURI				7,000		7,000		7,000		7,000								28,000

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2024 ⁶⁰	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
--	----------------------------	--------------	--------------	--------------	--	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual							
Resurse umane	3,054	3,054	3,054	3,054			12,216
Alte cheltuieli administrative	0,095	0,095	0,095	0,095			0,380
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	3,149	3,149	3,149	3,149			12,596
TOTAL	3,149	3,149	3,149	3,149			12,596

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶⁰ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	18	18	18	18			
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁶¹							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	5	5	5	5			
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz ⁶²	- la sediu						
	- în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	23	23	23	23			

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	<p>Pregătirea actelor delegate (legate de trasabilitate și rechemare), stabilirea noilor activități de cooperare (noul mecanism de arbitraj, evaluările <i>inter pares</i>, cooperarea cu Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor), strategiile-pilot naționale de asigurare a respectării legislației în materie de siguranță a produselor, îmbunătățirea interconexiunilor cu alte baze de date (ICSMS, autoritățile vamale), cooperarea internațională și monitorizarea regulamentului. Pregătirea actelor de punere în aplicare pentru activitățile de standardizare.</p> <p>Personal AD pentru siguranța produselor și supravegherea pieței, analize tehnice și juridice, gestionarea acțiunilor comune, expertiză specifică în materie de supraveghere a pieței, gestionarea proiectelor, coordonarea și implementarea „Safety Gate”, cooperare internațională, secretariatul Rețelei pentru siguranța consumatorilor, activități de comunicare și promovare, supravegherea sistemelor informatice și de date</p>
----------------------------------	---

⁶¹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁶² Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	și sarcini de gestiune financiară. Personal AST pentru sprijinirea organizării reuniunilor și a tuturor sarcinilor administrative.
Personal extern	Întreținerea de rutină a sistemelor informatice și proiecte specifice de dezvoltare –.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente. Vă rugăm să furnizați un tabel Excel în cazul unei reprogramări de proporții.

Nu este necesară o reprogramare.

- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁶³	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁶³ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

- asupra resurselor proprii
- asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶⁴					A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3			
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

/

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

/

⁶⁴

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.